

Partimotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3090

av Jimmie Åkesson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2014/15:100 2015 års ekonomiska
vårproposition

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen godkänner de riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken som anförs i motionen.

Nyheter och viktiga satsningar

Sverigedemokraterna vill genom sin profilering mot svensk industri lyfta frågan om industrins framtid. Vi ser detta som en avgörande fråga för hur vi bibehåller en hög sysselsättning både i tätorter och på landsbygden. Utöver de konkreta satsningar som presenteras vill vi framhålla vårt förslag om en industrigaranti som går ut på att varje politiskt motiverad fördyrning för industrin ska matchas av en motsvarande lättning i någon annan del av den industriella produktionen. Detta är centralt i ett förnyat synsätt på svensk industri.

Viktiga satsningar

Tabellen nedan redogör för de tio viktigaste satsningarna i Sverigedemokraternas budgetmotion.

	Mkr, 2016
Slopad fastighetsskatt på industrienheter	+1 770
Transportinfrastruktur	+1 000
Konjunkturgaranti	+500
Studiebidrag	+500
Teknikbrygga	+300
Arbetsmiljöbidrag	+300

Sänkt energiskatt för serverhallar	+250
Forskningsreaktor	+150
Nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö	+75
Teknikcollege	+75
TOTALT	+4 920

Sund energipolitik – industrins grundpelare

Sverigedemokraterna förespråkar en i grunden teknikneutral energipolitik där ett visst energislag inte ska prioriteras före ett annat enkom av politiska skäl. Sverige leds av en energifientlig regering med orealistiska planer vad gäller framtida energiförsörjning. Detta kommer att drabba den svenska industrin hårt. Hälften av Sveriges energiförsörjning står kärnkraftverken för och den industrivänliga linjen är att vi bygger ut och vidareutvecklar denna energikälla.

Sverigedemokraternas förslag

- Ersätta gamla kärnkraftsreaktorer med nya.
- Satsa på framtida kärnkraft genom forskning och utveckling.
- Finansiera en forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft.
- Nej till höjd skatt på termisk effekt.

Svenska folket ska vara ett ägande folk

Vi vill öka ambitionerna för det redan befintliga investeraravdraget för privatpersoners möjligheter att investera främst i mindre bolag. Detta avdrag, som infördes 2013, har inte nått sin fulla potential. Genom informationsåtgärder samt genom mer lukrativa villkor är det vår ambition att öka den privata investeringsviljan i mindre bolag.

För företagandet i Sverige utgör detta ett hinder då det finns ett samband mellan den privata förmögenheten och volymen av egenföretagande. I en rapport från Svenskt Näringsliv framkommer även att nära 70 procent av finansieringen av nya företag och expansion av nya företag utgörs av eget kapital.

Sverigedemokraterna vill därför genom ekonomiska incitament stimulera till ökat ägande av svenska företag samt ökade investeringar i nystartade och befintliga mindre bolag.

Sverigedemokraternas förslag

- Utredda möjligheten att låta juridiska personer använda avdraget.
- Låt allmänheten använda avdraget för investering i riskkapitalfonder.

- Öka nivån på avdraget.

Utbilda rätt

Utbildning är en av de nyckelfaktorer som återkommande lyfts fram i samband med industrins fortlevnad och utveckling i Sverige. Om det tillfälligt eller under längre perioder råder brist på en viss kompetens inom landet rekryterar svenska arbetsgivare utomlands, men Sverige bör självklart sträva efter att vara långsiktigt självförsörjande på kompetens på alla nivåer. Detta är ett komplext område som kan förbättras i många avseenden. Vi fokuserar bland annat på fler lärare i NO-ämnena och en utvidgning av Teknikcollege som ska råda bot på bristen av gymnasieingenjörer. Vi förordar också ekonomiska incitament för både studenter och skolor i syfte att säkra kompetensförsörjningen i framtiden samt en så kallad teknikbrygga för att ge en andra chans till de studenter som vill läsa en teknisk utbildning. Vi vill också ha en satsning på vidareutbildning i arbetslivet.

Sverigedemokraternas förslag

- Parametrar som kvalitet, arbetslivsanknytning och examen ska styra resursallokeringen till högre lärosäten.
- Inför en statlig pott för vidareutbildning i arbetslivet.
- Förhöjt studiebidrag för studenter som läser program för framtida bristyrken.
- Låt universitetslärare undervisa på gymnasium med bibehållen lön.
- Satsning på att utöka antalet Teknikcollege.
- Inför en så kallad ”teknikbrygga” för studenter som behöver stärka sin tekniska kompetens.

Väl finansierad forskning

Det är naturligt att utvecklandet av kunskapsintensiv industri bör gå hand i hand med forskning och utveckling i världsklass. Sveriges enda chans att vara en ledande industrination också i framtiden är att förbli innovativt och ligga i framkant i ett brett spektrum av forskningsområden. Politikens roll i detta sammanhang är att säkerställa ett gott klimat för innovationer, till exempel genom att ha tydliga statliga aktörer dit företag kan vända sig. Det handlar också om att våga prioritera det som faktiskt är efterfrågat på arbetsmarknaden, såväl inom forskning som inom lärosäten.

Det handlar vidare om rättsligt skydd för immateriella rättigheter och hela det institutionella ramverket, som utgör en av grundförutsättningarna att utveckla nya industriella koncept i Sverige. Detta genom att införa ett system som ibland kallas

patent- och innovationsboxar. Det innebär i praktiken sänkt bolagsskatt för innovativa företag, vars omsättning baseras på ny patenterad teknik.

Sverigedemokraternas förslag

- Inför ett system för patent- och innovationsboxar.
- Slå samman statliga forskningsaktörer.
- Omallokera statligt forskningsmedel till att omfatta teknik och naturvetenskap i högre utsträckning.
- Prioritera konkurrenskraftiga lärosäten.

Konkurrenskraftiga skatter

Sverige ska ta ut skatter för att finansiera välfärd och investeringar i tillväxt. Samtidigt är det ett faktum att vi även på skatteområdet måste vara konkurrenskraftiga gentemot omvärlden. Den svenska kapitalskatten på 30 procent är betydligt högre än vår jämförbara omvärld, där genomsnittet är 17 procent.

En konkret satsning vi vill göra är att avskaffa fastighetsskatten på så kallade industrienheter. Detta ger en total skattesänkning på den svenska industrin. Kommuner kan ta ut en avgift för industrienheter, vilket ökar incitamenten för att underlätta nyetablering av industri.

För Sverigedemokraternas del handlar det om att se över skattesatserna på alla plan, från kapitalskatt till fastighetsskatt. Genom att omdefiniera serverhallar som energiintensiv industri kan vi bygga upp en helt ny basnäring i företrädesvis norra Sverige.

Vi behöver vara konkurrenskraftiga samtidigt som vi också bör inse att Sverige har kvalitéer som låglöneländer ofta saknar i form av utbyggd infrastruktur och god tillgång till kompetens.

Sverigedemokraternas förslag

- Avskaffa fastighetsskatten på industrienheter.
- Omdefiniera serverhallar som energiintensiv industri

En infrastruktur som står på två ben

Sverige är ett stort och relativt glesbefolkat land, vilket innebär stora utmaningar för det offentliga samhället. Transportinfrastrukturen måste möjliggöra transport av såväl gods som arbetskraft. Forskning visar att investeringar inom infrastruktur med 10 procent ökar produktionen med 1,2 procent. Att Sverige inte ens når upp till det

europiska genomsnittet för investeringar i transportinfrastruktur, utan tvärtom ligger klart under, är därför oroväckande.

Sverigedemokraterna vill rusta upp det svenska järnvägsnätet rejält samt stärka svensk åkerinäring och sjöfart.

Sverigedemokraternas förslag

- Ett samlat statligt ansvar för underhållet av svensk järnväg.
- Dubbelspår på Malmbanan, upprustning och elektrifiering av Inlandsbanan, projektering av Norrbotniabanan.
- Förbättrade villkor för flygbolag genom undertecknande av Kapstadenförordningen.
- Bygg Förbifart Stockholm
- Bromma flygplats ska inte läggas ned
- Krafttag mot överträdelser inom åkerinäringen
- Förbättrade villkor för sjöfarten genom införande av tonnageskatten samt att staten tar ansvar för isbrytning i Östersjön.
- Nej till kilometerskatten och nej till svaveldirektivet

Kompetensförsörjning

Svensk industris viktigaste tillgång är arbetskraften. Denna upprätthålls främst genom att vi utbildar vår egen arbetskraft och ser till att den matchas med det behov som finns inom svensk tillverkningsindustri. Det kommer alltid att finnas ett naturligt utbyte av arbetskraft med andra länder men vår strävan är att Sverige ska vara självförsörjande vad gäller kompetens. Arbetsgivare måste också respektera svenska villkor i enlighet med den svenska modellen.

Sverigedemokraternas förslag

- Prioritera högkvalificerad arbetskraftsinvandring framför lågkvalificerad.
- Bibehållen rörlighet för arbetskraften inom EES.
- Svenska kollektivavtalsenliga villkor för all arbetskraft, även utstationerad, på den svenska arbetsmarknaden.

Svensk handel

För att Sverige ska kunna vara konkurrenskraftigt krävs kontinuerligt nytänkande. Vi anser att Sverige måste satsa rejält på att återuppta och intensifiera arbetet med de bilaterala skatteavtalen snabbt och resolut. Detta är en viktig och nödvändig förutsättning för att på sikt kunna behålla och utveckla konkurrenskraften för svensk

exportindustri. Vi vill också se en fortsatt satsning och utveckling på svensk försvarsexport.

Sverigedemokraternas förslag

- Återuppta och intensiviera arbetet med de bilaterala skatteavtalen.
- Stärk den svenska exporten av försvarsmateriel.
- Bevara svenska intressen inom ramen för TTIP-förhandlingen

En modern arbetsmiljö

Vi lägger fokus på att svenska arbetare ska ha en god och trygg arbetsmiljö. Bland annat vill vi införa ett arbetsmiljöbidrag som ger företag bättre möjligheter och incitament att investera i arbetsmiljön. Detta kommer att leda till minskade skador och olyckor. Man måste också ha en trygg omställningsförsäkring om man blir arbetslös.

Sverigedemokraternas förslag

- Arbetsmiljöverket ska genomföra fler arbetsplatsbesök.
- Inför ett arbetsmiljöbidrag.
- En obligatorisk omställningsförsäkring som ska gälla alla arbetstagare.

Kapitalförsörjning

Den statliga riskkapitalfinansieringen bör i högre grad än idag ges åt mindre, nystartade tillväxtföretag. Statens insatser på detta område bör inte enbart begränsas av just riskkapital, lån eller bidrag utan bör även involvera så kallade Science Parks, innovationskontor och inkubatormiljöer. Staten bör även stå för garantier gentemot banker och andra investerare så att privata aktörer blir mer benägna att gå in i förkommersiella faser i nystartade bolag. Överlag ska den statliga riskkapitalfinansieringen styras mot de förkommersiella faserna.

Vi vill se att företag i avfolkningsorter får hjälp med att starta företag eller expandera sina verksamheter genom ett så kallat expansionslån genom att införa en särskild fond med låga avkastningskrav.

Vi ser gärna att till exempel nystartade företag ska kunna erbjuda sina anställda att investera i företaget. Vi vill därför utreda förslag om att införa ett avdrag i förmånsvärde för personaloptioner i nystartade företag.

Sverigedemokraternas förslag

- Inför expansionslån i avfolkningsorter.
- Garantera svensk industri genom en så kallad industrigaranti.

- Utred förslag om att införa ett avdrag i förmånsvärde för personaloptioner i nystartade företag.

Lättare lagstiftning och mindre komplicerat regelverk

Lagar, förordningar och föreskrifter ska enbart finnas i den mån de behövs. Onödig byråkrati bör avskaffas och gällande regler ska vara behovsanpassade och pragmatiska. Det finns idag dubbelregleringar (där två eller fler myndigheter ställer krav som i princip överlappar varandra) samt regler som i praktiken skulle kunna avskaffas utan att det får någon negativ effekt. Staten bör arbeta för att företag ska förhålla sig och rapportera till så få myndigheter som möjligt.

Vi vill bland annat förenkla den offentliga upphandlingen genom en nationell handlingsplan med tydliga spelregler. Vi vill också att man från kommuners sida förenklar processen så att mindre, lokala näringsidkare har en chans att vara med i budgivningen.

Företag som söker olika tillstånd för att expandera eller öppna ny verksamhet kan ibland fastna i en kommunal loop där ärendet bollas mellan olika kommunala aktörer och myndigheter utan en tydlig borte tidsgräns. Vi vill införa en borte tidsgräns för ärendehantering och även förenkla hanteringen vid överklaganden.

Miljölagstiftningen ger idag otydliga besked om ansvarsfördelning vid förorening av mark. Detta vill vi avhjälpa genom förtydligande av nuvarande regelverk. Vi anser också att staten ska gå in med större resurser för sanering. Därutöver vill vi införa en servicepott för att förenkla olika myndigheters handläggning av tillståndsärenden.

Sverigedemokraternas förslag

- Inrätta en nationell handlingsplan för offentlig upphandling.
- Underlätta för mindre företag att vara med i upphandlingar.
- Förenkla ansvarsfördelningen för förorenade områden.
- Tillskjut mer resurser för sanering av förorenade områden
- Inför en servicepott för förenkling av handläggning på svenska myndigheter.
- Inför tidsgräns för ärendeprövning och överklagande hos kommunala aktörer.

Inledning

Denna budgetmotion ska betraktas som ett förslag till en strategi för att stärka svensk industri. Om Sverige ska fortsätta att vara en avancerad kunskapsekonomi och en stark industrination måste politiker vara beredda att vända och vrida på alla stenar, utmana gamla sanningar och förhålla oss till den globala värld som vi – på gott och på ont – lever i idag. Vi kan inte stänga in oss i gamla bekväma sanningar i tron att vårt samhälle

ska se ut så som det alltid har gjort. Vi kan heller inte ta oss friheten att tro att det är just vi som mejslar fram omvärlden. Vi måste på samma gång vara principiella, pragmatiska och förnuftiga.

För varje industrijobb som skapas uppstår ytterligare arbetstillfällen inom den industrinära tjänstesektorn. Och omvänt, för varje industrijobb vi förlorar på grund av lägre konkurrenskraft mister vi även tjänsterelaterad sysselsättning. Den svenska industrin sysselsätter direkt 650 000 individer och ytterligare 350 000 individer inom den industrirelaterade tjänstesektorn. Inom tjänstesektorn får många som tidigare varit arbetslösa sitt första jobb. Det innebär att industrin och industrins fortlevnad i hög grad underlättar ett slags socioekonomisk integration i och med att de som står långt ifrån arbetsmarknaden får bättre möjligheter att faktiskt komma in på arbetsmarknaden. När andra partier diskuterar integrationspolitik sker det i princip utan undantag bestående av särlösningar för vissa individer beroende av etnisk härkomst. Sverigedemokraterna tror att det bästa är att åstadkomma en väl fungerande arbetsmarknad som premierar kompetens och hårt arbete utan diskriminering åt det ena eller andra hållet.

Genom att bibehålla och förbättra villkoren för svensk industri skapar vi produktion och tillväxt och sysselsättning åt alla grupper i samhället. Genom att bevara och utveckla en väl fungerande exportindustri upprätthåller vi dessutom en skattebas som är av fundamental betydelse för vår gemensamma välfärd.

Detta innebär utmaningar – och uppoffringar. Men om politiker, arbetsgivare och arbetstagare kan anta dessa utmaningar, så kan vi tillsammans skapa ett välmående samhälle där alla har sin roll att fylla, och där alla har möjligheten att växa i sin roll.

Det ekonomiska läget

Den svenska ekonomin väntas fortsätta sin återhämtning utifrån ett BNP-perspektiv. Arbetslösheten stannar dock på oroväckande höga nivåer under hela den innevarande mandatperioden. Inflationen väntas vara fortsatt låg, vilket gör att även reporäntan väntas vara låg och till och med negativ.

De geopolitiska osäkerheterna är stora inte minst avseende den generella situationen i Mellanöstern och Rysslands tilltagande aggressiva hållning mot sina grannländer, vilket även påverkar Östersjöregionen. Vidare kan man inte negligera risken för ytterligare statsfinansiella härdsmltor inom EMU, i första hand i Grekland.

Ett positivt tecken på hemmaplan är dock att den svenska exporten väntas fortsätta öka – delvis som ett resultat av en svagare krona – med omkring 5 procent för vardera 2015 och 2016. Till viss del beror emellertid den ökade varuexporten på så kallad trepartshandel, vilket innebär att svenska företag producerar en vara i utlandet. Eftersom slutkunden också befinner sig i utlandet passerar varan aldrig Sveriges gräns. Att

förbättra svenska företags möjligheter att hemallokera sin varuproduktion till Sverige borde alltså ges hög prioritet för att möjliggöra högre sysselsättning och skatteintäkter på hemmaplan.

En annan ljuspunkt är att de äldres arbetskraftsdeltagande fortsätter att öka. Detta kan, ceteris paribus, lösa en stor del av den ekonomiska problematiken med att en allt större andel av befolkningen blir just äldre. I ljuset av detta är det synnerligen oklokt att, som regeringen gör, föreslå en straffbeskattning på äldre som väljer att stanna kvar på arbetsmarknaden.

De demografiska förändringarna med en fortsatt hög asyl- och anhöriginvandring gör att behovet av välfärdstjänster fortsätter öka. Utgifterna för den offentliga konsumtionen väntas därför öka med 2,7 procent 2016, vilket är markant högre än den genomsnittliga ökningstakten på mer modesta 0,8 procent per år. Trots att arbetskraften av samma skäl växer minskar den totala arbetslösheten långsamt. Konjunkturinstitutets bedömning härvidlag är att de stora migrationsströmmarna bidrar till såväl en högre arbetslöshet som en högre jämviktsarbetslöshet, eftersom dessa nya grupper har svag arbetsmarknadsanknytning.

Det strukturella sparandet är negativt under hela innevarande mandatperiod, trots att ekonomin mot slutet bedöms befinna sig i normalläge. Det innebär att överskottsmålet inte uppfylls, vilket sannolikt kan förklara regeringens plötsliga iver att avskaffa det.

Hushållen behåller en fortsatt hög sparkvot. Det är i grunden inte negativt, egentligen tvärtom, men förklaringen är en pessimistisk syn på den ekonomiska utvecklingen, exempelvis med sänkta nivåer i socialförsäkringarna och lägre framtida pensioner.

Det måste också understrykas att trots en hyfsad BNP-utveckling i stort så har Sverige de senaste åren haft en BNP-utveckling per capita som legat under jämförbara länder. Under de åtta år som den tidigare alliansregeringen hade makten låg BNP per capita i princip helt still, vilket är ett kraftigt underbetyg. I normalfallet borde innovativa lösningar, tekniska landvinningar samt generella produktivitetshöjningar ha bidragit till att höja även BNP per capita.

Regeringens ekonomiska vårproposition

Svikna vallöften

Regeringen har gång på gång svikit de vallöften man under det föregående året givit väljarna. Före valet skulle bensinskatten stå kvar, nu höjer man den kraftigt. Före valet skulle ROT-avdraget få vara oförändrat, nu sänker man det och ökar utrymmet för en svart marknad. Regeringen för även en tillväxtfientlig politik där man vill avskaffa

Bromma flygplats och stoppa Förbifart Stockholm. Återigen backar man på sina vallöften.

Det allvarligaste är dock att man från regeringens sida signalerat att man är beredd att avskaffa överskottsmålet och på så sätt riskera Sveriges någorlunda stabila finanser. Detta gör Socialdemokraterna trots att de med skarpa ordalag kritiserat föregående regering för att avvika från överskottsmålet. Sverigedemokraternas linje är att vi stadigt står fast vid hela det finanspolitiska ramverket.

Mer skattehöjningar

Regeringen gör utspel om en näringspolitisk offensiv för att hjälpa svenskt företagande samtidigt som man höjer skatten på kärnkraft med ungefär lika mycket. Detta kommer inte att hjälpa svensk industri, men är en typisk socialdemokratisk politik där man tar med ena handen och ger med andra.

Vidare vill regeringen slopa den så kallade ungdomsrabatten. Reformen har förvisso varit ineffektiv och dyr, men i Sverigedemokraternas alternativ väljer vi att rikta om sänkningen av arbetsgivaravgifterna till småföretagen genom ett slopande av den allmänna löneavgiften för företag med upp till nio anställda. I regeringens alternativ får företagen enbart en kraftig skattepåлага, utan att få något tillbaka.

I kombination med slopad läx-RUT, försämrade villkor för RUT och ROT-avdrag och kraftigt höjd bensinskatt är det tydligt att man slagit in på en tillväxtfientlig linje, vilket ligger helt i linje med regeringens juniora koalitionspartner som öppet vill bekämpa tillväxten.

Sverige har en åldrande befolkning, vilket innebär att vi behöver arbeta längre. Regeringens lösning är att höja löneskatten för äldre, vilket är en ren straffbeskattning för den som vill stanna kvar på arbetsmarknaden. Vi säger helt och hållet nej till denna jobbförstörande skattehöjning.

Industrilandet Sverige

Perspektiv

Betydelsen av den svenska industrin kan inte nog understrykas. Industrin står för den större delen av vår export, vilket i sin tur möjliggör vårt välstånd och välfärd. Omkring 650 000 svenskar är direkt sysselsatta inom industrin och ungefär ytterligare 350 000 inom den industrinära tjänstesektorn. En miljon jobb står således i fokus, en siffra som kan antingen stiga eller sjunka beroende på hur samhället gemensamt tar sig an framtidens utmaningar.

De privata företagen inom det industriella näringslivet ansvarar själva för att vidareutbilda sin personal, att öka sin produktivitet och att effektivisera sina processer,

men de privata företagen kan inte själva stifta lagar, ändra skatter, besluta om handelsavtal eller påverka utbildningssystemen i större omfattning. Detta ansvar åligger istället Sveriges politiker.

Därvidlag uppstår ett flertal utmaningar för industrilandet Sverige. Utöver att en miljon arbetstillfällen står på spel och det faktum att vår export är en förutsättning för en betydande del av vår välfärd, så är det ett faktum att det är industrijobben som skapar ytterligare sysselsättning inom den tjänsterelaterade sektorn, inte tvärtom. Sveriges sammanlagda export står för ungefär hälften av hela vår ekonomi i termer av BNP, medan den industriella exporten står för hela 77 procent av all export.

Situationen idag ska varken skönmålas eller svartmålas. Svensk industri är konkurrenskraftig tack vare ett högt internationellt anseende, god rättssäkerhet, välutvecklad infrastruktur och ett stort kunnande på alla nivåer i organisationerna. Det finns emellertid också orosmoln, till exempel i form av frågetecken kring framtida kompetensförsörjning, höga skatter på arbete och en osäker energipolitik. För Sverigedemokraterna är det en högt prioriterad fråga att svensk industri ska kunna behålla och helst förbättra sin konkurrenskraft, eftersom det är av fundamental betydelse för vår ekonomi och för hela samhället.

På ett generellt plan (och alltså inte nödvändigtvis på ett individuellt eller specifikt plan) så är de tjänsterelaterade jobben mindre kvalificerade. I förlängningen innebär detta också att det ofta är individer som tidigare stått lite längre ifrån arbetsmarknaden som kommer ifråga för dessa jobb, ofta ungdomar och utrikesfödda. Sysselsättningsgraden hos dessa två grupper (och i synnerhet kombinationen av de två) är klart lägre jämfört med ett tvärsnitt av befolkningen.

Det innebär i förlängningen att varje politisk åtgärd som vidtas för att ”rädda kvar” ett industrijobb i Sverige – eller i bästa fall skapa möjligheter för ytterligare industrijobb – per automatik medför ett slags integrationspolitisk ”bonus”, oavsett om man vill betrakta frågan utifrån ett socioekonomiskt eller etniskt perspektiv. Industrijobben genererar sysselsättning inom tjänstesektorn, motsatsen kan inte sägas råda. Empiriskt går det att härleda att varje industrijobb skapar ytterligare 0,5 jobb inom annan sektor, företrädesvis inom tjänste- eller vårdsektorn. Avancerade industrijobb skapar så mycket som 3 nya jobb inom andra sektorer.

Det är därför mycket olyckligt att den tidigare borgerliga regeringen – som styrde Sverige under åtta år – företräddes av en regeringschef som tydligt deklarerat att tillverkningsindustrin i Sverige var död och att Sveriges problem bottnade i för få låglönejobb inom den tjänsterelaterade sektorn. Det är för övrigt också ett problem att Sveriges nuvarande regering endast vidtagit rent symboliska åtgärder till gagn för industrin, medan man i konkret handling vill straffbeskatta alla människor som arbetar,

allt som genererar energi, allt som konsumerar energi och allt som i praktiken rör på sig, vare sig det är människor eller gods.

En gammal sanning är att västvärlden har konkurrerat med hög kvalitet, medan den mindre industrialiserade världen har konkurrerat med låga löner. Det gäller fortfarande i viss utsträckning, men studier visar att multinationella företag har förlagt inte enbart sin produktion utan även sina investeringar i forskning och utveckling till länder som Kina, Indien, Taiwan, Singapore och Sydkorea. För svenskt vidkommande medför detta en enorm utmaning. Där vi tidigare hotades av enbart tillgången till billig arbetskraft, utmanas vi nu av högt humankapital, väl utbyggd infrastruktur och medvetna industristrategier. I Storbritannien och USA har emellertid ett nytt fenomen börjat skönjas. Istället för ”outsourcing” ses nu en trend som kallas ”reshoring” (på svenska möjligen ”hemallokering”). I korthet innebär det att tidigare utflyttade industrier väljer att flytta hem sin produktion, därför att det trots högre lönenivåer är attraktivt för företagen att operera på sin hemmamarknad. Det finns ett antal faktorer som påverkar detta, bland annat skatter, energi, kompetensförsörjning, mindre korruption, handelsavtal och bra näringslivsklimat.

Det är Sverigedemokraternas mening att Sverige ska göra sig så attraktivt i dessa avseenden att vi inte bara ska behålla vår befintliga industri inom landet, utan också förmår den redan utflyttade industrin att hemallokera till Sverige.

En väl fungerande arbetsmarknad baserat på den svenska modellen, tillgång till relevant och kompetent arbetskraft, statliga och privata satsningar inom forskning och utveckling, stabil och säker energiförsörjning samt förnuftiga frihandelsavtal är viktiga exempel på områden som politiken måste ta ansvar för. En strategi som tar sig an dessa utmaningar borgar för en utveckling med fler arbetstillfällen och ökad tillväxt i Sverige.

Dåtid och nutid

Från mitten av 1800-talet fram till år 1970 utvecklades Sverige från ett agrart samhälle till ett av världens rikaste industriländer. Bakom denna utveckling låg gynnsam tillgång till råvaror, handel med andra länder samt inte minst den omständigheten att det i Sverige rådde fred. Det går också att peka på gynnsamma förutsättningar för entreprenörskap och vissa utbildningsreformer. Sverige har också kunnat dra nytta av ett antal exceptionellt framgångsrika vetenskapsmän, uppfinnare och ingenjörer, vars vetenskapliga och tekniska landvinningar kunnat omsättas i industriell utveckling. Det är lätt att glömma bort att en icke industrivänlig politik i stor utsträckning skulle ha raderat ut dessa framgångar.

Från ungefär 1970 till mitten av 1990-talet följde en period av nedgång, åtminstone relativt resten av den industrialiserade världen. Ett ohållbart skattesystem, ideologiskt

experimenterande följt av överhettning och bankkras höll tillbaka den ekonomiska utvecklingen och gynnade varken entreprenörskap eller konkurrenskraft i Sverige.

Utvecklingen sedan dess har varit blandad. Ett antal reformer har räddat kvar Sverige på en framskjuten plats bland världens industrinationer, trots att flera storföretag har lämnat landet. Historien visar emellertid att denna position inte upprätthåller sig själv och sedan ett antal år ser vi åter tecken på stagnation. Sverige måste förbli innovativt och näringslivsvänligt och föra en långsiktig politik för dagens och morgondagens företagare och entreprenörer.

Industriell utveckling beskrivs ofta som en konkurrenssituation mellan länder. Det ligger kanske något i det, men ekonomisk utveckling är inget nollsummespel. Sverigedemokraterna anser att industrin skapar välstånd både i vårt eget land och i resten av världen. Vi ser positivt på handel som en möjlighet för länder att samarbeta med varandra för allas gemensamma bästa. Så har också hundratals miljoner människor lyft sig ur fattigdom i andra delar av världen, delvis tack vare svensk teknik och svenska produkter.

Utmaningar

Självklart är det ett mål i sig att i vissa avseenden bevara status quo, att helt enkelt slå vakt om de framgångsfaktorer som trots allt gör Sverige till ett framgångsrikt industriland. Enligt den konservativa principen om försiktigt framåtskridande är detta en aspekt som inte bör förbigås. För många företagare är det faktiskt just detta som står högst upp på önskelistan, att kunna fortsätta sin verksamhet utan större inblandning utifrån.

Emellertid, för att långsiktigt försvara Sveriges position som kunskapsnation krävs handling. Den svenska skolan är just nu i fritt fall i internationella jämförelser och Sverigedemokraterna förordar en översyn av hela utbildningssystemet. En akut problematik som behöver åtgärdas är bristen på NO-lärare i grundskolan och på gymnasiet, men vi ser också problem med felprioriteringar på högskolan och en forskningspolitik som ska leverera bättre resultat än vad som nu är fallet.

Vi måste också ha en förnuftig och verklighetsförankrad energipolitik, fri från skygglappar och vanföreställningar. För att långsiktigt säkra tillförlitlig baskraft i södra delen av Sverige ser vi det som nödvändigt att förnya kärnkraften. Alternativen är antingen orimligt dyra, otillförlitliga eller låser fast oss i import av fossila bränslen från instabila länder.

Dessvärre saknar andra partier viljan att genomföra de åtgärder som krävs, vilket blockerar nödvändiga politiska beslut på detta område. Sverigedemokraterna kommer i denna turbulens att orubbligt stå för en långsiktig industrivänlig energipolitik.

Vi ser vidare att många företag har brist på riskkapital. Staten har medel avsatta för detta och bör föra en aktiv, men ansvarsfull politik för att ge svenska företagare möjligheter att expandera och nyanställa. Vi måste också se över skattelagstiftningen för att upprätthålla incitamenten att utbilda sig och vara med och driva svensk industri framåt.

Hela landet

Sverigedemokraterna vill bidra till generellt goda förutsättningar för näringslivet och till villkor som gynnar industrins intressen oavsett bransch. Samtidigt ser vi gärna att stat och kommuner spelar en konstruktiv och kreativ roll för att främja den symbios som oftast råder mellan det offentliga samhället och olika industriella aktörer.

Sverige urbaniseras just nu i snabb takt, en problematisk trend som det finns all anledning att försöka bromsa. Arbetslösheten är oacceptabelt hög på många mindre orter medan storstadsregionerna lider av växtvärk, inte minst i form av brist på bostäder. Många unga vill inget hellre än att bo kvar i sina hemkommuner, men har svårt att få arbete.

Sverigedemokraterna ser potentialen i hela Sverige och vi vill på olika sätt motverka den avfolkning som stora delar av landet drabbas av. En väsentlig del i detta arbete är att upprätthålla och utveckla industrin även utanför storstadsregionerna. Utöver de utmaningar som redan lyfts fram kan man understryka vikten av att utveckla infrastrukturen på ett nationellt plan. Vi ser skogsindustrin, gruvindustrin och lantbruket som exempel på näringar med stor betydelse för hela landet och vars villkor kan förbättras, vilket vi tidigare lyft fram i vårt förslag om ett nationellt landsbygdslyft.

Andra länder

Uppfattningen förekommer att framtiden redan är utstakad, att den blir vad den blir. Självklart finns det omständigheter, positiva och negativa, som ingen riktigt råder över, men en hastig blick på resten av världen visar att det både finns positiva och negativa exempel att lära av. Sydkoreas resa från u-land till ledande industriland på bara ett par generationer är inspirerande, medan grannen Nordkorea utifrån likartade förutsättningar är i konstant nöd. Exemplet är extremt, men visar med all önskvärd tydlighet politikens potential att göra skillnad.

Vi bör inte peka ut Sverige som ett negativt exempel och olika jämförelser kan visa olika resultat beroende på vilken tidsperiod som utgör underlag för jämförelsen. Emellertid kan man konstatera att det till exempel i östra Asien och bland tysk- och engelskspråkiga nationer finns ett antal länder som lyckats bättre än Sverige de senaste decennierna vad gäller välståndsutveckling. Man kan peka ut respekt för äganderätten,

ett rimligt och fungerande skatteuttag, god utbildning och inte minst handel med omvärlden som viktiga framgångsfaktorer. Essensen av detta är att exportindustrin är en nyckel till framgång och välstånd.

Slutsatser

Sverige ska fortsätta vara en stark industrination som bygger vidare på den industri vi har genom rimliga skattenivåer, kompetensförsörjning och tillgång till billig och miljövänlig energi.

Sverige ska utvecklas till en industrination som främjar en ny växande industri genom att se till att det finns möjligheter till investeringskapital, regelförenklningar och god tillgång på högutbildad arbetskraft.

Sverige ska locka hem svensk industri som flyttat utomlands genom att erbjuda god infrastruktur, förmånliga villkor och en politik som tror på svensk industri.

Energi, effektivisering och energiforskning

I Sverige används – i en relevant internationell kontext – ungefär lika mycket energi till produktion som i vår omvärld. Däremot använder vi mer el istället för fossila bränslen. År 2012 användes totalt 377 TWh energi i Sverige. Av detta svarade kärn- och vattenkraften för 144 TWh, vilket är lejonparten av elenergin. Den mycket kraftigt subventionerade vindkraften svarade för 7 TWh, alltså mindre än två procent av den totala energianvändningen. De mer eller mindre olje- och fossilrelaterade produkterna svarade i sin tur för 100 TWh, en dryg fjärdedel. Regeringens skattechock på kärnkraft och vattenkraft i kombination med kraftiga skattesubventioner på vindkraft riskerar att leda till ett ökat nyttjande av olje- eller fossilrelaterade energiprodukter. Eftersom Sverige har relativt få egna tillgångar av fossila bränslen medför regeringens nuvarande policy följande konsekvenser:

- ett högre och mer instabilare energipris,
- ett större beroende av (undantaget Norge) icke-demokratiska stater, samt
- högre CO₂-utsläpp.

Sverigedemokraterna förespråkar, mot bakgrund av ovanstående tre negativa konsekvenser, en vidareutveckling och en vidareutbyggnad av svensk kärnkraft.

I princip bör alla former av skattesubventioner vara av övergående karaktär. Både produktion och leverans av el måste vara gedigen och robust. Sveriges energipolitik ska i grunden baseras på teknikneutralitet.

Utveckla kärnkraften

Sverige som industrination är beroende av såväl konkurrenskraftiga priser på elenergi som tillgång på elenergi under årets alla timmar. Det är även därför som vattenkraften tillsammans med kärnkraften utgör basen i det svenska energisystemet. Vattenkraften är en viktig del av Sveriges energimix då den både står för en betydande del av baskraften och även används för att reglera effektbehovet.

Sverigedemokraterna sitter med i den energikommission som regeringen bildat och vars syfte är att skapa en långsiktigt hållbar energiöverenskommelse mellan blockgränserna. Vår uppfattning är att det är överordnat att nå fram till ett samarbete kring energifrågorna som borgar för en bred parlamentarisk majoritet vilken kan bestå under betydligt längre tid än enstaka mandatperioder. Detta är något som är av stor vikt för Sveriges industri och näringsliv i stort.

Samtidigt, jämte energikommissionens arbete, försöker man bedriva en politik som äventyrar förutsättningarna för baskraften och den goda leveranssäkerhet som vårt land har kännetecknats av. När man i höstas avlämnade sin budgetproposition utkristalliserades regeringens ambitioner med en skrivning om att Vattenfall skulle avbryta sitt arbete med att undersöka möjligheten till ersättningsreaktorer och under våren återkom man med förslaget om höjd skatt på termisk effekt för kärnkraften, detta trots att energipriserna sedan den senaste justeringen kraftigt minskat. Regeringens förda politik riskerar att underminera det arbete och de problemställningar som energikommissionen har att se över. Något som vi kunde se inte minst i slutet av april då statliga Vattenfall aviserade att man nu i förtid kommer att avveckla kärnkraftsreaktorerna Ringhals 1 och 2.

Kärnkraften står idag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer inom överskådlig framtid att utgöra en grundpelare för svensk energiförsörjning. Hela den svenska basindustrin är beroende av stabila elpriser för att bibehålla sin konkurrenskraft gentemot omvärlden. Att just försöka straffskatta bort kärnkraften är ett direkt hot mot sysselsättning och tillväxt inom den energiintensiva industrin. Sverigedemokraterna vill vidareutveckla och bygga ut kärnkraften, dels genom att ersätta befintliga reaktorer med nya moderna reaktorer, dels genom att bedriva forskning avseende framtidens kärnkraft. De energialternativ som regeringen föreslår kan omöjligen ersätta kärnkraften som energikälla.

Vi vill bibehålla och utveckla vårt energisystem, där vår baskraft med vattenkraft och kärnkraft utgör en viktig del.

Energieffektivisering

Energieffektivisering har en betydande potential inom både transport, industri och den offentliga sektorn, vilket måste utnyttjas. Det är ofta samhällsekonomiskt lönsamt, då många åtgärder kan genomföras till ett lägre pris än vad ny energiproduktion skulle kostat. Dessutom är miljöeffekten större när utsläpp minskas till följd av ett lägre energibehov än när det sker via renare framställning.

Ur ett resurs- och konkurrensperspektiv är det en självklarhet att använda resurserna på ett så effektivt sätt som möjligt. Den som ligger i framkant har därmed en konkurrensfördel. För vår basindustri i Sverige, som till övervägande del består av energiintensiv verksamhet, är just energieffektivisering av stor betydelse med potential för betydande kostnadsbesparingar. Genom att använda mindre energi per producerad enhet stärks industrins konkurrenskraft.

För den offentliga sektorn är det viktigt att sträva efter en energieffektiv verksamhet genom upphandling av ny och innovativ, energieffektiv teknik inom alla led, från produktion till slutanvändning.

Ökad satsning på energiforskning

Som ett led i vår ambition att reducera Sveriges beroende av fossila bränslen, samt för att utveckla den inhemska energiindustrin, väljer vi också att avsätta resurser till en förstärkt satsning på energiforskning. På längre sikt kommer inte subventioner till enskilda energislag att lösa några problem och miljövänliga och förnybara energislag måste alltså kunna hävda sig själva på marknaden.

Sett utifrån att kärnkraften står för nästan hälften av vår elförsörjning så har det statliga stödet till forskning på kärnteknikområdet under lång tid varit ytterst blygsamt. För att kunna uppnå ny, modern och ännu mer säker kärnkraft i Sverige behövs också en hög nationell kompetens och för detta behövs ökat stöd till kärnkraftsforskningen. Sverigedemokraterna avsätter även medel för en statligt finansierad forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft med syftet att kunna återanvända det använda kärnbränslet. Framtiden kräver ren energi till rimliga priser och i det perspektivet måste forskningen på detta område prioriteras.

Investering och ägande

Svenska folket ska vara ett ägande folk. En betydande del av svenskarnas förmögenhet är uppbundet i offentliga och privata fonder inom främst pensionssystemen. För gemene man så är dessa tillgångar deras främsta finansiella tillgång och de flesta har i övrigt ett relativt begränsat finansiellt kapital. Sverige skiljer

sig här ifrån andra länder i att en så stor del av kapitalbindningen är bunden i olika fonder, vars investeringar inte är tillgängliga för de mindre företagen.

Sverigedemokraterna vill öka ambitionerna för det redan befintliga investeraravdraget för privatpersoners möjligheter att investera främst i mindre bolag. Detta avdrag, som infördes 2013, har inte nått sin fulla potential. Genom informationsåtgärder samt genom mer förmånliga villkor är det vår ambition att öka den privata investeringsviljan i mindre bolag.

För företagandet i Sverige utgör detta ett hinder då det finns ett samband mellan den privata förmögenhetsbildningen och volymen av egenföretagande. I en rapport från Svenskt Näringsliv framkommer även att nära 70 procent av finansieringen vid företagsstarter och expansion av nya företag utgörs av eget kapital.

Sverigedemokraterna vill därför genom ekonomiska incitament stimulera till ökat ägande av svenska företag samt ökade investeringar i nystartade och befintliga mindre bolag.

Utvecklat investeraravdrag

Det utvecklade investeraravdraget syftar till att öka tillgången på riskvilligt kapital i små bolag och riktar sig idag till fysiska personer. Det innebär att den som köper aktier i små företag i enlighet med vissa förutsättningar vid bildandet eller i en nyemission får göra ett avdrag för hälften av summan som investeras upp till 1,3 miljoner kronor.

I nuläget nyttjas inte avdraget i den omfattning som ursprungligen var avsett och förväntat. Investeraravdraget är ett bra verktyg för att styra riskkapital mot mindre företag som annars troligen hade varit mindre intressanta. Sverigedemokraterna ser positivt på att vidareutveckla detta avdrag och vill därför utreda möjligheten för juridiska personer att utnyttja denna möjlighet, låta allmänheten använda sig av avdraget för investeringar i riskkapitalfonder som satsar på småföretag samt öka nivån på avdraget.

För att även öka intresset och användandet av avdraget så vill vi även i större omfattning låta det statligt ägda företaget Almi företagspartner AB bjuda in allmänheten att investera i de företag man avser att investera i och som därmed medför rätt till investeraravdrag.

Utbildning

Sverige är en avancerad kunskapsekonomi. Andelen mindre kvalificerade jobb har minskat samtidigt som andelen högkvalificerade jobb har ökat på arbetsmarknaden i allmänhet och inom industrin i synnerhet. Där har andelen högskoleutbildade fördubblats medan andelen som enbart har grundskoleutbildning har halverats. Vi ser

också en generellt tilltagande brist på tekniker, ingenjörer och andra kvalificerade yrkesarbetare på alla nivåer.

Vi identifierar gymnasiekompetens med industriell inriktning som en viktig plattform för att fylla detta tomrum i framtiden. Unga med teknisk grundkompetens kan antingen rekryteras av företagen eller vidareutbilda sig. Sverigedemokraterna vill därför stimulera till fler så kallade Teknikcollege, där utbildningsväsendet i samråd med näringslivet anordnar utbildningar inom praktiska ämnen som mycket ofta leder till jobb.

Utbildning är en av de nyckelfaktorer som återkommande lyfts fram i samband med industrins fortlevnad och utveckling i Sverige. Om det tillfälligt eller under längre perioder råder brist på en viss kompetens inom landet rekryterar svenska arbetsgivare utomlands, men Sverige bör självklart sträva efter att vara långsiktigt självförsörjande på kompetens på alla nivåer. Detta är ett komplext område som kan förbättras i många avseenden, men vi vill ändå särskilt framhålla två problem med bristen på lärare i NO-ämnena och bristen på unga med teknisk och naturvetenskaplig grundkompetens.

Sverigedemokraternas utbildningspolitiska utgångspunkt är att samtliga elever rustas för arbetsmarknadens krav och förutsättningar samt att hela utbildningsväsendet tar hänsyn till arbetsmarknadens behov. År 2000 låg svenska elever relativt sett högre än jämförbara elever i OECD-området vad avser matematik, läsförståelse och naturvetenskap. År 2013 gällde motsatsen. För att trygga kompetensförsörjningen inom industrin måste resultaten förbättras.

Ökade ekonomiska incitament för skolor och studenter

Sverigedemokraterna vill rikta ekonomiska incitament till såväl studenter som lärosäten som fokuserar på arbetsmarknadens nuvarande och framtida behov.

Avseende lärosätena medför detta att istället för att resursallokeringen bestäms utifrån antalet studenter samt antalet studiepoäng som dessa anskaffar, så ska fler variabler tillföras. En kvalitetsutvärdering ska väga betydligt tyngre och inom denna ska man också ta hänsyn till studenternas anställbarhet vid examen. Utbildningens kvalitet och arbetsmarknadsanknytning blir således relevanta parametrar avseende resursallokeringen till högre lärosäten.

För den individuella studenten vill Sverigedemokraterna införa en utbildningspott som ska öronmärkas åt ett förhöjt studiebidrag åt de studenter som väljer att läsa en utbildning där det finns och kommer att finnas ett påvisbart kompetensunderskott. Det innebär att de som väljer att studera vissa utbildningar kommer att medges ett högre studiebidrag motsvarande 1 000 kronor per månad. Ett råd inrättas där akademisk expertis, berörda myndigheter samt givetvis arbetsmarknadens parter är representerade.

Berörda myndigheter kan exempelvis vara Arbetsförmedlingen, Konjunkturinstitutet samt Högskoleverket. De beslut som tas bör också vara så långsiktiga att den enskilde studentens villkor med säkerhet kommer att gälla under utbildningens hela längd, givet att man studerar på heltid.

Detta ekonomiska incitamentssystem avser i första hand eftergymnasiala utbildningar.

Utgångspunkten i Sverigedemokraternas förslag är också att ingen student – oavsett vilken inriktning man väljer på sina studier – ska få det sämre ställt jämfört med idag.

Låt akademiker undervisa på gymnasium

Banden mellan gymnasium och högskola bör stärkas. Många högskolor och universitet har ämnesskickliga och erfarna pedagoger som skulle kunna göra stor nytta på gymnasiet, där det alltså råder brist på lärare i matematik och naturvetenskapliga ämnen. Tyvärr föreligger rent byråkratiska hinder, eftersom pedagogerna på universitet och högskolor kan sakna formell behörighet att undervisa på gymnasiet. Löneläget är som regel också lägre på gymnasiet. Sverigedemokraterna vill därför låta lätta på kraven om lärarlegitimation och låta kvalificerade pedagoger från högskolan (till exempel lektorer) undervisa på gymnasiet.

Efter lämplighetsprövning och en kortare introduktionskurs bör dessa på universitet och högskolor hemmahörande pedagoger erbjudas möjligheten att med bibehållen lön delta i undervisningen på gymnasiet som behöriga lärare, vilket bör kombineras med forskning och ordinarie undervisning på högskolenivå.

Förslaget avser i första hand ämnena matematik, fysik och kemi och staten ger de aktuella högskolorna och universiteten erforderlig kostnadstäckning. Vi tror att lärare från högskolemiljön har värdefull erfarenhet som skulle vara till gagn för arbetet på gymnasiet. Större fokus ska läggas på kvalitet i lärandet och inte kvantitet sett till antalet lärare.

Ökad matchning på arbetsmarknaden

Studievägledningens resurser ska stärkas och i första hand syfta till att öka matchningen på arbetsmarknaden. Gymnasieskolan ska kunna erbjuda attraktiva program inom industri- och teknikrelaterade områden, i första hand i syfte att komma tillrätta med den ökande bristen på gymnasieingenjörer men också för att möjliggöra vidare ingenjörstudier inom högre lärosäten. Det hitintills ensidiga fokuset på att öka kvantiteten högskoleplatser, oavsett såväl kvalitet som inriktning, har i bästa fall varit en dålig prioritering och i värsta fall kontraproduktivt.

Mer resurser till yrkeshögskolan

Såväl yrkesvux som yrkeshögskolan bör ges både ökade och framförallt långsiktigt stabila anslag. Arbetsmöjligheterna för dem som läst en yrkesutbildning är goda och efterfrågan stor. Avsaknaden av just stabilitet och långsiktighet medför svårigheter i planeringen, vilket i sin tur försvårar företagens möjligheter att samarbeta med dessa utbildningsanordnare. Detta gäller i synnerhet för Myndigheten för yrkeshögskolan som länge aviserat att de har potential att expandera sin verksamhet, givet att politiken medger rätt resursallokering.

Fler teknikcollege och lärlingsjobb

På vissa orter finns så kallade ”Teknikcollege” där ett gymnasium samverkar tätt med en lokal industri. I dagsläget finns 150 certifierade utbildningsanordnare och runt 2 000 samverkansföretag spridda över hela landet. Ett exempel är industrikoncernen Volvo som tagit flera initiativ, till exempel ”Volvosteget”, som är en betald utbildning för unga med grundläggande gymnasiekompetens.

Sverigedemokraterna vill låta näringslivet spela en betydligt större roll i arbetet med att utforma relevanta och attraktiva gymnasieutbildningar. Vi vill skjuta till mer resurser för detta ändamål, både i syfte att öka informationen kring dem och för att underlätta för teknikföretagen att satsa långsiktigt på denna typ av utbildningar. Det är vanskligt att tro att det är någon annan än företagen själva som bäst förstår vilken kompetens som behövs för att en utbildning ska kunna övergå till en lärlingsplats, en praktikplats och så småningom i ett riktigt heltidsjobb.

Ett annat sätt att möta företagens skriande behov av yrkeskunniga är införandet av lärlingsjobb. Den nya anställningsformen skulle möjliggöra för en arbetsgivare att anställa en ung lärling med en provanställningsperiod om tolv månader i stället för dagens sex där arbetsgivaravgiften är helt avskaffad. Vidare ska lärlingen också kunna anställas till 75 procent av ingångslönen, detta givetvis i samråd med arbetsmarknadens parter.

Inför en teknikbrygga för en andra chans

Enligt riksdagens utredningstjänst förutspås ett dramatiskt underskott på 60 000 förvärvsarbetande med industriutbildning på gymnasial nivå fram till år 2035. Det är en varningsklocka att ta på allvar. Det är svårt att veta i exakt vilka branscher underskottet kommer att bli störst, men vi är övertygade om att vi behöver satsa på att få fler gymnasieingenjörer som i ett senare skede kommer att söka sig dit jobben finns eller vidareutbilda sig för framtidens arbetsmarknad.

Vi vet att många ungdomar i valet av gymnasieutbildning snarare låter sig vägledas av personliga intressen än av arbetsmarknadens behov. Många tonåringar kommer även fortsättningsvis att vilja läsa gymnasieprogram där karriärsmöjligheterna efter examen är begränsade. Olika inriktningar och profiler på gymnasiet kan vara berikande för individen och vara till stor glädje och nytta i livet, men vi konstaterar att arbetsmarknadsläget för vissa program är svagt. Vi vill ge dessa ungdomar en andra chans genom en så kallad ”teknikbrygga”. Det innebär att man under två terminer stärker sina kunskaper i teoretiska och praktiska ämnen varefter man får en termins betald praktik hos en lokal industri. De första terminerna bör styras upp i gängse kommunal regi, men staten skjuter till medel för praktikperioden. Vissa ungdomar kommer sålunda att erhålla behörighet att söka sig vidare till högre utbildningar, men huvudsyftet är att generera gymnasieingenjörer som kan anställas och vidareutbildas inom industrin.

Särskild pott för vidareutbildning i arbetslivet

Sverige har en stark tradition att falla tillbaka på vad gäller företagens förmåga att utbilda sin personal och upprätthålla och vidareutveckla dess kompetens. Möjligheterna att bevara och stärka denna tradition bör ses över. Vissa företag tenderar att förlora värdefull personal under tillfälliga konjunktursvackor. Staten bör stödja kompetenshöjande insatser i samarbete med respektive företag under maximalt 12 månader genom en så kallad ”konjunkturgaranti”. En särskild statlig pott införs för detta ändamål, för att anställda ska kunna studera med bibehållen lön och därmed höja sin konkurrenskraft. Genom att staten skjuter till medel, torde arbetsgivare och arbetstagare ha förutsättningar att komma överens om detaljerna för ett dylikt upplägg. Denna satsning riktar sig i första hand till små och medelstora företag utanför storstadsregionerna.

Slå ihop mindre högskolor och se över utbildningsplatserna

Sverige har ett decentraliserat system med universitet och högskolor på relativt många orter. I princip bör dessa lärosäten bli kvar. Det är viktigt att kunna erbjuda högre utbildning där den efterfrågas, alltså även utanför de större universitetsstäderna. Inte minst ser vi en stor potential för lokala industrier och andra arbetsgivare att lokalt samverka med högre lärosäten. Vi ser också problem med brist på till exempel bostäder i de större universitetsstäderna, varför utbildning måste kunna erbjudas över hela landet.

Emellertid är vi inte främmande för att driva fram administrativa sammanslagningar av mindre högskolor för att använda resurserna mer effektivt. Vi är inte heller

främmande för att med ekonomiska styrmedel strama åt antalet utbildningsplatser på utbildningar där vi ser att efterfrågan på arbetsmarknaden är svag.

Vad gäller högskoleingenjörutbildningar så noterar riksdagens utredningstjänst att de normalt har 1,0 sökande per utbildningsplats (2014 var siffran endast 0,9) och endast 40–42 procent tar examen i tid. Dessa siffror talar inte för en utbyggnad av antalet studieplatser på högskoleingenjörutbildningarna, snarare för att åtgärder måste sättas in på gymnasiet så att fler studenter kan ha potentialen att söka och även genomföra en ingenjörutbildning.

Forskning och innovation

Det är naturligt att utvecklandet av kunskapsintensiv industri bör gå hand i hand med forskning och utveckling i världsklass. Sveriges enda chans att vara en ledande industrination också i framtiden är att förbli innovativt och ligga i framkant i ett brett spektrum av forskningsområden. Politikens roll i detta sammanhang är att säkerställa ett gott klimat för innovationer, vilket bland annat handlar om utbildningssystemets samtliga länkar, från grundskola till högre utbildning och forskarutbildning. Det handlar vidare om rättsligt skydd för immateriella rättigheter och hela det institutionella ramverket, som utgör en av grundförutsättningarna att utveckla nya industriella koncept i Sverige. Utöver respekt för äganderätten, en självklarhet i alla länder som vill attrahera och behålla investeringar, bör man i detta sammanhang lyfta fram institutionell transparens, både vad gäller myndigheter och företag. Vi vet också att överdriven byråkrati ofta betraktas som ett hinder, forskare och ingenjörer bör helt enkelt få möjlighet att fokusera på det de är duktiga på.

Vi bör notera att innovationer är ett ganska brett begrepp. Det kan röra sig om rent tekniska uppfinningar som kommersialiseras, men även nya tjänster eller affärsmodeller.

Sverige har i väsentliga avseenden ett relativt gott utgångsläge vad gäller forskning och utveckling. Våra investeringar per capita på detta område ligger stabilt över genomsnittet i Europa och världen, liksom ett antal index vad gäller konkurrenskraft och produktivitet. Enligt en rapport från 2011, The Global Competitiveness Report utgiven av World Economic Forum, håller Sverige platsen som världens tredje mest konkurrenskraftiga land.

Emellertid, en framskjuten placering får inte skymma potentialen att ytterligare förbättra Sveriges status som forsknings- och innovationsvänligt land. Vi ser också att Sverige är ganska sårbart och relativt beroende av ett fåtal storföretag vad gäller industriell forskning och utveckling. Inget är farligare än att ta framgång i framtiden för given, våra företag behöver kontinuerligt förnya sina produkter och

produktionsprocesser för att klara sig i den internationella konkurrensen. Vi ser också orosmoln vad gäller till exempel grundskolans kvalitet. Sveriges 15-åringar uppvisar allt sämre färdigheter i internationella jämförelser. Även vad gäller högre utbildning har Sverige en negativ trend. Det kan delvis vara en resursfråga, men vi tror att det också kan vara fråga om prioriteringar och samordning av resurserna.

Inför patent- och innovationsboxar

Politiker bör inte överskatta sin förmåga att identifiera områden som är särskilt lämpliga ur innovationssynpunkt, men vi vet att en stor andel av verkligt användbara innovationer uppstår i aktiva företag.

Enligt en rapport från SCB satsade svenska företag år 2013 nästan 86 miljarder på forskning och utveckling, det allra mesta i företag med 50 anställda eller fler. Detta utgjorde 2,4 procent av BNP och därmed också lejonparten av Sveriges totala satsning på forskning och utveckling (3,2 procent av BNP 2013). Det är för det första siffror som står sig väl internationellt och det innebär att det i mycket hög utsträckning är större företag som bär upp Sverige som kunskapsintensiv forskningsnation, en slutsats beslutsfattare bör ha i åtanke. Det innebär att bra villkor för företag och entreprenörer utöver alla andra fördelar för samhällsekonomin även främjar innovationsklimatet och bevarar Sveriges status som kunskapsnation.

Sverigedemokraterna vill införa ett system som ibland kallas patent- och innovationsboxar. Det innebär i praktiken sänkt bolagsskatt för innovativa företag, vars omsättning baseras på ny patenterad teknik. Systemet finns i flera EU-länder, vars förutsättningar påminner om Sveriges, till exempel Holland och Belgien. Detta fungerar som ett incitament för företag att utveckla innovativa koncept just i Sverige.

I en offentlig utredning (SOU 2015:16) lyfts behovet av att fokusera på immateriella rättigheter. Utredaren föreslår bland annat att ett råd för immateriella tillgångar ska inrättas, att svenska företag behöver få ytterligare finansiellt stöd för att hantera immateriella tillgångar och att detta område ska få en tydligare profil i den statliga FoU-finansieringen. Sverigedemokraterna är försiktigt positiva till dessa slutsatser, men vill väva in frågan i en mer övergripande översyn av den statliga forskningsstrategin.

Slå samman statliga forskningsaktörer

Forskning som finansieras av det offentliga samhället är självklart också en viktig komponent vad gäller innovationer och industriell utveckling. Denna forskning äger rum på högskolor och universitet eller på statliga forskningsinstitut. Grundforskning kan utgöra första länken i kedjan från ny vetenskap till färdiga kommersiella produkter och

det är ofta alltför riskfyllt för enskilda företag att gå in med stora resurser i ett så tidigt skede i innovationskedjan.

Icke desto mindre är det viktigt att behålla grundforskning av hög internationell klass i Sverige. För det första sås frön till industriella innovationer även i den här miljön. För det andra genererar universitet och högskolor dessutom humankapital, det vill säga kunniga ingenjörer, naturvetare och forskare som sedan gör nytta både i företagen och i offentliga institutioner.

Även när det gäller statligt finansierad forskning och utveckling satsar Sverige mer än genomsnittet i Europa, men effektiviteten i dessa satsningar är föremål för diskussion.

Till att börja med har vi ett relativt stort antal offentliga FOI-aktörer, Vetenskapsrådet, Vinnova, Tillväxtverket, Almi, Industrifonden, Energimyndigheten och Formas är bara några av de största. Ett långsiktigt mål är att bättre koordinera dessa aktörers arbete och se över förutsättningarna för sammanslagningar. Eftersom det handlar om stora belopp, tiotals miljarder per år, bör vi också kritiskt granska hur effektiva våra forskningsinsatser är. Den statliga myndigheten Tillväxtanalys, som arbetar med denna typ av utvärderingar, lyfter fram behovet av att förbättra kontroll och styrning av forskningsmedel. Man pekar också på att det råder brist på transparens i hur statligt stöd fördelas.

Prioritera teknik och naturvetenskap

Sverigedemokraterna vill att statliga forskningsmedel i högre utsträckning orienteras mot naturvetenskaplig grundforskning, medicin och tillämpad forskning med tydlig industriell, företagsnära profil. Idag spenderas ungefär 80 procent av statliga forskningsmedel på teknik, naturvetenskap, lantbruksvetenskap, medicin och hälsovetenskap. Vi vill omallokera resurserna så att dessa områden får 90 procent av statliga forskningsmedel.

Vi vill även prioritera de internationellt konkurrenskraftiga lärosätena. Sverige är för litet för att upprätthålla internationellt förstklassig forskningsmiljö på alltför många orter. Därför vill vi tillföra resurser till de lärosäten som har potential att hävda sig i den internationella konkurrensen. Vi ser en roll även för mindre högskolor, men de kommer i ökande utsträckning att bli tvungna att fokusera på de nischer där de har starkast profil. Dessa prioriteringar är smärtsamma, men nödvändiga för att Sverige ska kunna försvara sin position som forskningsnation i världsklass. I valet mellan kvantitet och kvalitet är vi beredda att prioritera kvalitet. Vi vill också prioritera forskningssatsningar som faktiskt innebär konkurrensfördelar för svenska företag, på kort eller lång sikt.

Det så kallade produktivitetsavdraget, en schablonmässig besparing som åläggs universitet och högskolor, bör avskaffas för all utbildning och forskning.

Forskning inom försvarsindustrin

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör fokuseras mot områden där vår industri är framgångsrik. Försvarsindustrins exportprodukter är som regel ursprungligen utvecklade med statliga FoU-anslag.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb och sysselsätter indirekt cirka 100 000 personer. Gripenplan, robotar, luftvärn, u-båtar och korvetter samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att den svenska försvarsindustrin inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och FoU på ett klokt sätt.

Skatter

Det finns ett klart samband mellan skattekvot och tillväxt. En generellt ökad skattekvot med 10 procent minskar den årliga tillväxten med 0,5–1 procentenheter. Sverige ska ta ut skatter för att finansiera välfärd och investeringar i tillväxt. Samtidigt är det ett faktum att om vi har högre skatter än vår omedelbara omvärld behöver vi vara än mer konkurrenskraftiga på andra områden.

Att ha en progressivitet i skatteuttaget är både rimligt och rättvist. Ett generellt högt skatteuttag kommer givetvis samhället till godo, men det innebär också att vi måste vara smarta vad gäller utformningen av skattesystemen. Sverigedemokraterna vill däremot göra en översyn av flera andra för industrin skadliga skatter.

Sverigedemokraterna vill också öka möjligheterna att göra ytterligare skatteavdrag för forskning och utveckling (FoU), vilket ökar företagens möjligheter att bedriva FoU-intensiv verksamhet.

Gynnsamma skatter för nyföretagande och växande industriföretag

Många människor i vårt land bär på idéer och ibland drömmar om att starta ett eget företag. Dessa idéer kan efter en tid i tillväxt bli morgondagens stora svenska industrier. Tyvärr stannar det ofta vid idéer då det är vanligt att potentiella entreprenörer räds skattekostnader, regler och de risker företagande många gånger kan komma att innebära.

Vi behöver därför sänka trösklarna för idérika uppfinnare och entreprenörer att starta företag, bygga morgondagens industrier och därigenom öppna för nya arbetstillfällen i hela landet.

Slopad allmän löneavgift

Sverigedemokraterna är kritiska till den börda av skatter på arbete som mindre företag tvingas betala. Den generella sänkningen av arbetsgivaravgiften på 1 procentenhet som genomfördes är alltför bred och kommer huvudsakligen de större företagen till gagn, samtidigt som vi ser hur allt färre jobb skapas hos de större företagen. Fyra av fem nya jobb skapats av just de samhällsbärande småföretagarna och Sverigedemokraterna föreslår därför kraftiga förbättringar för småföretagen som ett led i att stimulera sysselsättningen.

Stora delar av arbetsgivaravgiften kopplas till olika förmåner. Dessa är, i fallande skala med avseende på skattesats: ålderspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, arbetsmarknadsavgift, föräldraförsäkringsavgift, efterlevandepensionsavgift samt arbetsskadeavgift. En sänkning av någon av dessa avgifter får alltså en direkt konsekvens i andra delar av det offentliga systemet. Utöver dessa avgifter finns emellertid en direkt skatt, den så kallade allmänna löneavgiften, som inte har någon korrelation med någon annan mottagare inom de offentliga trygghetssystemen. Den allmänna löneavgiften uppgick för 2013 till 9,88 procent och utgör således en knapp tredjedel av de totala arbetsgivaravgifterna på 31,42 procent. Denna löneskatt uppfattas som djupt orättvis av många företagare och hämmar deras incitament och möjligheter till att nyanställa.

Sverigedemokraterna vill helt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga företag med upp till nio anställda. Samtliga företag med en lönesumma på upp till 2 710 080 kr per år, motsvarande nio tjänster med genomsnittlig lön per löntagare, undantas därmed från den allmänna löneavgiften. Det innebär att totalt 300 000 småföretag helt undantas från allmän löneavgift. Företag med en högre total lönesumma betalar allmän löneavgift enbart på de delar som överstiger takbeloppet. På så vis skapar vi inte bara kraftiga incitament för att nyanställa utan undviker också de tröskeleffekter som annars kan uppstå när företag växer från mikro- till småföretag och vidare till medelstora företag.

Tillsammans med det kraftigt lindrade sjuklöneansvaret för mindre företag kan detta antas medföra mycket positiva möjligheter för de minsta företagen att växa sig större och anställa fler.

Avskaffa fastighetsskatten på industrienheter

När investerare ska satsa på industriproducerande verksamheter i Sverige är fastigheter ofta en viktig del av tillgångarna. Beskattning uppstår vid såväl köp, ägande som vid försäljning. Det är vår uppfattning att en överdriven beskattning av industrifastigheter verkar hämmande på företagande.

För att minska trösklarna att investera i industrifastigheter och öka möjligheterna att utveckla växande industriföretag vill vi avskaffa fastighetsskatten på industrienheter. Detta kommer i sin tur att kompletteras med att kommuner ska tillåtas ta ut en avgift för industrienheter. På så sätt ges kommunen incitament att tillhandahålla mark för nybyggnation av industrienheter, vilket gynnar nyetablering av industri.

Utdelning

Nuvarande regelverk för utdelning i fåmansbolag, de så kallade 3:12-reglerna, innebär idag att en förhållandevis liten andel kan utdelas till ägarna utan att en kraftigt förhöjd skatt utfaller. Detta är något som investerare och nyföretagare väger in i kalkylen när de ska starta företag som senare kan bli underleverantör till industrier eller en egen industriverksamhet. Därför blir det för framtidens industriföretag av största vikt att förbättra villkoren inom 3:12 reglerna genom att uppjustera gränsen för hur mycket man kan dela ut med kapitalbeskattning.

Vi vill därför utreda möjligheterna om hur vi kan förbättra 3:12 reglerna.

Attrahera kompetens

I kunskapsintensiva industriföretags tidiga skeden kan det ekonomiska utrymmet vara begränsat samtidigt som behovet av att attrahera högkompetenta specialister kan vara stort. Den totala lönekostnaden för en specialist blir därför ofta en tung börda för små företag som ännu inte hunnit etablera sig. Specialistkompetens kan många gånger vara avgörande för företagets framtida utveckling. En möjlig lösning på denna problematik är att införa en universell kapitalskatt för samtliga former av optioner. Det gör att specialister kan anställas till en vanlig lön men utöver den vanliga lönen kan specialisten erhålla en bonus i form av optioner.

Serverhallar – en ny basnäring

Det ständigt ökande behovet av datalagring kommer att kräva alltmer kapacitet, till följd av den tekniska utvecklingen, nya konsumtionsmönster och den ökade användningen av molntjänster. Runtom i världen kommer många nya datacenter, centraler för lagring av digital information att behöva etableras. Enligt bedömningar handlar det om uppemot 700 före år 2020, varav 200 troligen hamnar i Europa.

Vad gäller etablering av denna typ av verksamhet har Sverige i ett europeiskt perspektiv många konkurrensfördelar. Kallt klimat, god tillgång på utbildad personal, en bra internetinfrastruktur med stor kapacitet, solida geologiska förhållanden och en stabil kraftförsörjning gör att vi skulle stå oss väl i en internationell konkurrens.

Det främsta tröskeln för tillväxt för denna näring i Sverige är energibeskattningen. I Sverige omfattas serverhallar av normalskattenivån i den svenska skattelagstiftningen,

vilket idag innebär att energiskatten uppgår till 29,4 öre/kWh, 19,4 öre/kWh för vissa kommuner i Norrland. Detta kan jämföras med den energiskatt om 0,5 öre/kWh som den energiintensiva industrin betalar.

Finland genomförde under föregående år en betydande sänkning av sin energiskatt för serverhallar, vilket placerar Sverige i den absoluta toppen i Norden vad gäller energibesättning för detta ändamål. Även om etableringar sker i Sveriges lågskattekommuner i Norrland så är energiskatten betydligt lägre såväl i Finland (8 öre/kWh), Norge (10,8 öre/kWh) och Danmark (0,5 öre/kWh).

För att skapa likvärdiga konkurrensförutsättningar för denna näring vill Sverigedemokraterna att energiskatten för verksamhetsutövare där serverhallarna är den huvudsakliga affärsverksamheten ska likställas med den som råder för den energiintensiva industrin, det vill säga 0,5 öre/ kWh.

Infrastruktur och transport

Det faktum att Sverige är ett stort och förhållandevis glesbefolkat land innebär stora utmaningar för det offentliga samhället. Transportinfrastrukturen måste kunna möjliggöra transport av såväl gods som arbetskraft. Forskning visar att investeringar inom infrastruktur med 10 procent ökar produktionen med 1,2 procent. Att Sverige inte ens når upp till det europeiska genomsnittet för investeringar i transportinfrastruktur, utan tvärtom ligger klart under genomsnittet, är därför oroväckande.

Sverigedemokraterna säger därför nej till den så kallade kilometerskatten (det vill säga att beskatta främst varor därför att de rör på sig) och nej till svaveldirektivet därför att det så kraftfullt drabbar just svenskrelaterad sjöfart i Östersjön. Vi avvisar också höjda banavgifter, vilket skulle drabba såväl producenter som konsumenter av gods som fraktas på våra järnvägar. Sverigedemokraterna säger också klart och tydligt nej till skatter och avgifter som hämmar industrins konkurrenskraft vad gäller transport av varor.

Liksom i tidigare budgetmotioner vill Sverigedemokraterna avsätta en viss andel av kommunikationsbudgeten som Trafikverket kan disponera. Detta blir en så kallad marknadspott, som kan användas för att åtgärda flaskhalsar eller uppenbara brister, som utgör hinder för sysselsättning och tillväxt.

I grunden bör hela transportinfrastruktursystemet ses som en nationell angelägenhet. Tyngre lastbilar ska kunna trafikera fler sträckor, och underhållsförhöjande åtgärder exempelvis av vissa broar för att göra detta möjligt bör ges prioritet.

Upprusta svensk järnväg

Svensk järnväg står inför många utmaningar. Från att ha varit ledande med snabbtåg med korglutning på befintliga banor i slutet av 1980-talet och med ett statligt ansvar för såväl drift som underhåll, konstaterar vi nu att Sverige sackar efter i ett europeiskt och kanske till och med globalt perspektiv.

Många länder har satsat på en nationell höghastighetstågsutbyggnad, medan Sverige har verkat för att bevara befintliga banor samt avskaffa ett fungerande underhåll till förmån för privata aktörer, vilket med facit i hand har visat sig vara minst sagt katastrofalt.

Länder som Kina, som låg 50 år efter Sverige i början av 1990-talet, hann snabbt ikapp. Då SJ försökte sälja X2000 till Kina i slutet av 1990-talet ansåg kineserna att det svenska snabbtåget var föråldrat.

Sverigedemokraterna förordar att staten tar ett samlat ansvar för allt underhåll av den svenska järnvägen. Antalet personer som jobbar direkt med underhåll har minskat med 1500 sedan 1998, medan antalet personer som administrerar verksamheten har ökat med i stort sett samma antal. Detta vill Sverigedemokraterna råda bot på.

Underhållskontrakt bör, i takt med att de löper ut, överföras till statliga Infranord. Infranord bör omgående bli en fristående underhållsenhet under Trafikverket, som ansvarar för allt järnvägsunderhåll i egen regi.

Därutöver vill vi göra en inventering av Ostkustbanan och Södra stambanan för att se över behoven av upprustning och modernisering. En utbyggnad till fyra spår mellan Malmö och Lund är högprioriterat.

Sverigedemokraterna budgeterar för en kraftig upprustning av Malmbanan med dubbelspår på de mest överbelastade sträckorna, i princip Kiruna-Riksgränsen samt Luleå–Boden. Den omfattande gruvverksamheten i Ludvika och Grängesberg kommer att skapa kapacitetsproblem då malmtransporterna där inte har några alternativ till järnväg. Tågen behöver gå mot Gävle eller Oxelösund hamn varför kapacitetsförbättringar måste till på dessa sträckor. Utöver detta behövs kapacitetsförbättringar på sträckorna Falun–Borlänge, Avesta–Fagersta samt Ställdalen–Frövi, vilka samtliga är viktiga sträckor för gruvnäringen.

Sverigedemokraterna anslår ökade medel för såväl vidmakthållande som utveckling av statens transportinfrastruktur. Utöver de kraftfulla satsningarna, som dubbelspår på Malmbanan, upprustning och elektrifiering av Inlandsbanan och projekteringsstart för Norrbotniabanan, vill vi införa en pott för investeringar utöver den ordinarie budgetramen, motsvarande två procent av hela utgiftsområde 22 – Kommunikationer. Potten ska bland annat snabbt kunna användas för att bygga bort flaskhalsar som står i

vägen för betydande investeringar i näringslivet, ett förslag som ligger i linje med vad som lyfts fram av Näringslivets Transportråd. Potten ska även kunna användas till länsbanorna där pengarna kan användas för att höja banornas standard till helsvetsad räls och eventuell elektrifiering. Utgår man från skarvspår i grus blir kostnaden enbart 100 miljoner kronor per mil. Beloppet kan jämföras med nybyggnad av enkelspårig järnväg, som kostar kring 500 miljoner kronor per mil.

Sverigeförhandlingen

Regeringen utreder just nu möjligheten att bygga höghastighetsbanor med tillhörande tåg. Detta är känt som Sverigeförhandlingen. Sverigedemokraterna anser att stora investeringar måste göras i svensk järnväg framöver. Både upprustningar och utbyggnad av stambanan men även en utbyggnad av svensk järnväg där höghastighetståg är en del av ekvationen.

Med en sverigedemokratisk politik kommer vi ha råd att rusta upp järnvägen, bygga ut den järnväg vi har idag samt göra investeringar i framtidens järnväg.

Minskade leasingkostnader för flyg

För att förbättra de skandinaviska flygbolagens villkor på den globala marknaden vill Sverigedemokraterna att Kapstadenkonventionen undertecknas snarast, vilket bland annat leder till minskade leasingkostnader för de skandinaviska flygbolagen.

Konventionen gör det lättare för finansiärer och leasingföretag att ta tillbaka flygplan och motorer om inte ett flygbolag fullgör sina förpliktelser. Detta innebär att säkerheten förbättras och att flygbolagen får lägre utgifter och bättre finansieringsvillkor.

Stärk svensk åkerinäring

Sverigedemokraterna verkade i trafikutskottet för att brott mot cabotagebestämmelserna resulterar i en företagsbot på 40 000 kr. Även förra regeringens förslag med klampning, det vill säga att kvarhållande av en bil med en hjulboja, i maximalt 24 timmar lyckades Sverigedemokraterna avstyra tack vare vågmästarrollen. Nu blir det förmodligen på obestämd tid tills att sanktionsavgiften är betald.

Svensk åkerinäring har under många år varit en av svensk ekonomis grundpelare. Åkerinäringen har bidragit till i stort sett all form av industriell utveckling i vårt land. Sedan EU-inträdet 1995 har åkeribranschen utsatts för en allt hårdare konkurrens från övriga EU-länder. De stora problemen startade när länder i det forna östblocket började införlivas i unionen och gränsöverskridande trafik i princip avreglerades. Dessa åkerier kör för under halva milkostnaden för vad ett svenskt åkeri behöver för att kunna bedriva verksamhet på ett lagligt sätt.

Sverigedemokraterna anser att det är beklämmande att regeringen inte agerar mer kraftfullt i denna fråga för att skydda svenska jobb samt svensk åkerinäring. Sverigedemokraterna tror inte att svenska åkeriföretag är rädda för konkurrens, men det ska vara konkurrens på lika villkor och i enlighet med lagar och regler.

Registrering av cabotagetransporter ska ske vid ankomst till våra gränser. Sålunda får polisen en möjlighet att kontrollera om det rör sig om en laglig cabotagetransport eller en olaglig inrikestransport vid en senare kontroll längs de svenska vägarna. Sverigedemokraterna förespråkar att det tyska MAUT-systemet införs i Sverige för bilar över 12 ton. Detta innebär en elektronisk övervakning på svenska vägar i form av en transponder som verkstadsmonteras och plomberas i alla lastbilar som trafikerar svenska vägnätet för att säkerställa att avgifter betalas, cabotageregler efterföljs och att kör- och vilotidsdirektivet efterlevs. Tyskland använder sig av detta system för övervakning, tekniken finns tillgänglig och polisen skulle på detta vis också få ett effektivt verktyg att använda sig av för att stävja det allt mer omfattande fusket.

Sverigedemokraterna menar att rättvisa villkor inom vägtransportområdet snarast måste implementeras. Att som idag låta svenska företag gå under i en orättfärdig konkurrens för att man väljer att följa rådande lagstiftning är en utveckling som snarast måste stoppas.

Denna övervakning skulle lösa många av dessa problem som existerar idag, bland annat brott mot cabotageregler. Cabotagetransport innebär att en utländsk bil som lossar till exempel i Umeå, efter lossning kan använda sig av tre inrikes laster för att ta sig ner till färjeläget för vidare transport mot sitt hemland. Grundtanken var att antalet mil utan last skulle minimeras. Detta förutsätter emellertid att bilen registreras i en databas vid ankomst till Sverige för att ge polisen en möjlighet att vid en vägkontroll avgöra hur länge fordonet befunnit sig i landet. Är sjudagarsgränsen passerad är det en olaglig inrikestransport. Det har genom cabotagestudien bevisats att över 2 000 lastbilar aldrig lämnar Sverige, utan kontinuerligt bedriver olaglig inrikestrafik. I många fall är transportpriserna så låga som 52 kronor per mil, endast bränslepriset överstiger intäkterna per körd mil. Under 2013 stals det över 10 miljoner liter diesel i Sverige och förmodligen används en hel del av denna stulna diesel i dessa transporter. Samtidigt behöver en svensk bil som körs lagligt 120 kronor per mil. Svenska åkerier har alltså inte möjlighet att konkurrera med dessa olagliga inrikestransporter. Därför måste polisen ges ett effektivt verktyg för att kontrollera om det faktiskt är en laglig cabotagetransport längs vägen.

Sverigedemokraterna vill omgående tillåta tunga lastbilar, då det ger bättre konkurrenskraft för våra svenska företag samt ger minskad miljöpåverkan, minskat vägslitage och en höjd trafiksäkerhet.

Finland höjde den 1 oktober 2013 den tillåtna bruttovikten från 60 till 76 ton med motiveringen att höja konkurrenskraften i landet. Sverigedemokraterna vill omgående följa det finländska exemplet och tillåta lastbilar med en bruttovikt på 76 ton.

Svensk sjöfart

Sverigedemokraterna instämmer helt i att den blå skatten kan ge svensk sjöfart en framtid. Den blå skatten, eller ett svenskt tonnageskattesystem, är en frivillig skatt att ansluta sig till. Tonnageskatten är en skatt som möjliggör för rederier att betala i Sverige efter fasta taxor baserade på storleken på fartygen i den av rederiet ägda flottan. Denna storleksberäkning (tonnageinkomst), istället för den faktiska vinsten, beskattas med konventionell bolagsskatt, vilket ger en konkurrenskraftig och överblickbar skatt. Det är ett förutsägbart system som ger en bra kontinuitet för sjöfartsnäringen. När skatten väl införs kommer många fartyg att flaggas in till Sverige, vilket kommer att ge ökade skatteintäkter som inom tid kommer att bidra till systemets finansiering. Till detta kan läggas den mängd skatteeffekter som tonnageskatten för med sig för samhällsekonomin.

Tonnageskatten, den blå skatten, skulle ge ekonomiska intäkter och mervärden tämligen omgående. Den relativt lilla summa som den blå skatten kostar, ca 40 miljoner, vägs mer än väl upp av den ökande intäkten som uppskattas till omkring 13 miljarder i ökad BNP.

Sverigedemokraterna avser att finansiera reformen på runt 40 miljoner kronor, vilket kommer att ge en stor vinst till nationen samt statskassan.

Minskade kostnader för isbrytning

Sverigedemokraterna vill se över finansieringen av isbrytningen i Sverige som idag betalas genom farledsavgifter. Av rättvise- och konkurrensskäl anser vi inte att sjöfarten själv ska bekosta en framkomlig väg.

En normal vinter uppgår det årliga finansieringsbehovet till 250 miljoner kronor.

Sverigedemokraterna anser att finansieringen inte bör ske med farledsavgifter utan att isbrytning bör bekostas av staten.

Handel

År 2013 utgjorde värdet av Sveriges varuexport 1 164 miljarder kronor. Sverige är nästan lika beroende av andra marknader som vår egen hemmamarknad vad avser hela vårt ekonomiska välbefinnande.

Oavsett vilka förbättringar som kan uppnås på vår inhemska marknad är Sverige kraftigt beroende av export till omvärlden. Vår enskilt största exportmarknad är övriga EU-området, som motsvarade 46 procent av all svensk export år 2011. Det är Sverigedemokraternas genuina övertygelse om att det som gör EU och EES starkt är att

detta utgör ett stort och ekonomiskt kraftfullt frihandelsområde med fri rörlighet för varor, tjänster, kapital och arbetskraft. Ett frihandelsområde kännetecknas av avsaknaden av interna tullar, tariffer, import- eller exportkvoter, medan förekomsten av dessa är homogena gentemot övriga världen. Sverigedemokraterna bejaktar den ursprungliga idén med EG/EU, men invänder mot varje form av politisk integration som inte är absolut nödvändig för att få frihandelsområdet, den så kallade inre marknaden, att fungera. Vi motsätter oss också med kraft införandet av euron som valuta i Sverige. Politisk och monetär integration och försöken att med odemokratiska metoder skapa en federation har lett till spänningar inom EU och utgör idag det största hotet mot den inre marknaden. Sverigedemokraternas generella EU-kritik ska således tolkas mot bakgrund av en tilltagande odemokratisk federalisering och inte som en kritik mot frihandel på vår kontinent.

Utanför Europa är USA vår viktigaste handelspartner. Det frihandelsavtal som förhandlas mellan EU och USA (TTIP – Transatlantic Trade and Investment Partnership Agreement) är således av stor vikt även för Sverige. I grunden är det Sverigedemokraternas syn att det vore positivt om handeln mellan EU och USA befrias från handelshinder och protektionistiska villkor, såsom tullavgifter eller motsvarande. I realiteten – vilket också är principiellt rätt – kan eller bör vi inte ge avkall på exempelvis sådant som djurskyddsregler eller vad som i grunden ligger i Sveriges intresse. Att ändra på svenskt lagstiftning för att den ska vara kompatibel med USA:s är heller inte i samtliga fall vare sig möjligt eller ens åtråvärt. I grunden vore det positivt om svenska företag kunde konkurrera på lika villkor med amerikanska företag, men här finns en utmaning som i princip innebär att man balanserar på en knivsegg. Utgångspunkten är att få till stånd så frihandelsvänliga avtal som möjligt utan att ge avkall på för svenskt vidkommande viktiga principer. Här handlar det om att använda sig av försiktighetsprincipen och följa utvecklingen. Avsikten är således att följa de kommande förhandlingarna ingående, med ovan nämnda hänsynstaganden medan vi samtidigt står upp för svensk industri och svenskt lantbruk.

Satsning för exportindustrin

Exportindustrin är den motor som skapar förutsättningarna för Sveriges välfärdsutveckling och genererar resurser som krävs för att finansiera välfärdens vidmakthållande. Företagen betalar för det första skatt i Sverige och skapar dessutom arbetstillfällen som genererar skatteintäkter.

Det är därför viktigt att staten tar ansvar för att skapa de förutsättningar som krävs för att den svenska exportindustrin ska kunna utvecklas på ett effektivt sätt, vilket

kräver en mängd åtgärder som sammantaget bygger en aktiv och offensiv näringspolitik.

En viktig sådan åtgärd är att Sverige odlar sina bilaterala kontakter med andra länder på skatteområdet. Sverige har under lång tid agerat passivt och oengagerat med sina bilaterala skatteavtal. Det har gjort att vi under de senaste femton åren har tappat i konkurrenskraft gentemot våra viktigaste konkurrentländer och, till råga på allt, på våra viktigaste marknader. Vi har heller inte förhandlat fram nya avtal med utvecklingsländer där svenska företag har utvecklingspotential.

I jämförelse med våra viktigaste konkurrentländer har Sverige uppvisat en förvånansvärd passivitet i denna viktiga fråga.

Effekterna av att Sverige halkar efter med skatteavtalen är både långsiktiga och allvarliga. Enligt en enkätundersökning som vi låtit RUT genomföra i februari–mars i år, anser flera av de allra största svenska exportföretagen att situationen på skatteavtalsområdet risker att få allvarliga negativa konsekvenser.

Negativa effekter på sysselsättningen uppstår i Sverige, liksom försämrad lönsamhet i många länder där svenska företag är verksamma på grund av osäkra skatteförutsättningar.

Investeringsviljan påverkas också eftersom skattekonsekvenser och osäkerheter innebär att man får svårare att skapa en nödvändig lönsamhet.

Även andra viktiga beslut, som till exempel placering av centrala företagsfunktioner, riskerar att påverkas av de ofördelaktiga svenska skatteavtalen. Detta påverkar i sin tur framtida investeringar och placering av produktion och riskerar att ge negativa konsekvenser på sysselsättning och skatteintäkter för Sverige.

Vi anser att Sverige måste fokusera på att återuppta och intensifiera arbetet med de bilaterala skatteavtalen snabbt och resolut. Detta är en viktig och nödvändig förutsättning för att på sikt kunna behålla och utveckla konkurrenskraften för svensk exportindustri.

Svensk försvarsindustri

Idag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men förblir betydelsefulla ur ett ekonomiskt perspektiv genom att industrierna utvecklar och producerar materiel i Sverige. Det har även en strategisk betydelse för Sveriges försvar.

En försvarsindustristrategi bör upprättas, där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel. En svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör vidare använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Dessutom bör Sverige återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska små och medelstora-företag. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontrakten i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

Kompetensförsörjning och arbetsmiljö

Svensk industris viktigaste tillgång är arbetskraften. Denna upprätthålls främst genom att vi utbildar vår egen arbetskraft och ser till att den matchas med det behov som finns inom svensk tillverkningsindustri. Det kommer förutom detta alltid att finnas ett behov av att rekrytera viss högkompetent arbetskraft utifrån.

Arbetskraftsinvandring

Ett av de största problemen som svensk industri har idag är att det inom vissa områden råder brist på arbetskraft. Samtidigt har Sverige nära 400 000 arbetslösa. Enligt en nygjord studie av bransch- och arbetsgivarorganisationen TMF förväntas till exempel trä- och möbelföretagen behöva anställa nära 8 000 fler medarbetare fram till 2019. Det konstateras vidare att behovet av personer med rätt gymnasial yrkesutbildning är flera gånger större än antalet som utbildas i dagsläget. Även Svenskt Näringsliv konstaterar att det råder kompetensbrist inom Sverige, i synnerhet inom industrin.

Det är lätt att bemöta denna problematik med önskemål om lägre restriktioner och mildare regelverk för arbetskraftsinvandring. Sverige har redan idag ett kravlöst regelverk på detta område, men trots det är arbetskraftsinvandringen direkt till industrin mycket låg jämfört med till exempel tjänsteyrken.

Sverigedemokraterna är inte negativa till arbetskraftsinvandring på ett principiellt plan, men vi anser att regelverken ska vara tydliga och transparenta. Vi är kraftigt negativa till arbetskraftsinvandring av lågkvalificerad arbetskraft och ser med oro på att ett mycket tillåtande regelverk missbrukas. Vårt förslag är att reformera dagens regelverk och i högre grad prioritera högkvalificerad arbetskraftsinvandring. Det är ett systemfel när exempelvis restaurangpersonal rekryteras utomlands när vi har hög arbetslöshet inom Sverige, vilket inbjuder till lönedumping, missbruk av systemet, bedrägerier och till och med människohandel. Sverigedemokraterna förordar att det så kallade Blåkortsdirektivet implementeras. Detta innebär, i enlighet med vår motion 2012/13:148, bland annat att arbetstagaren ska ha kvalifikationer som kan styrkas genom bevis på högre utbildning eller i vissa fall motsvarande relevant yrkeserfarenhet om minst fem år. Vidare ska vederbörande kunna visa att bostad finns vid

ansökningstillfället och att den erbjudna lönen ska uppgå till minst 1,5 gånger den svenska medianlönen.

Arbetskraftsinvandring ska dock aldrig ses som en permanent lösning på brister i utbildningssystemet. Därför avsätter vi stora resurser på att via utbildningsväsendet möta arbetsmarknadens krav.

Arbetsmiljö inom industrisektorn

Det som utmärker god arbetsmiljö är att det gynnar alla parter. Det gynnar individen som slipper besvär som förslitningar och stressrelaterade sjukdomar, det gynnar företaget som får friskare anställda och därigenom kan producera mer och det gynnar samhället genom att hålla sjukskrivnings- och rehabiliteringskostnader nere.

Tyvärr befinner sig Sverige i en situation då både de stressrelaterade och fysiska arbetsskadorna ökar, något vi tillsammans måste ändra på.

Arbetsmiljöverket

Arbetsmiljön regleras av en mängd olika arbetsmiljölagar. Att dessa följs kontrolleras främst av Arbetsmiljöverket, som har en ytterst viktig roll. När Alliansen tillträdde som regering 2006 bantades Arbetsmiljöverkets anslag avsevärt, med bland annat färre arbetsplatsbesök som följd. En viktig förutsättning för ändamålsenliga kontroller är just att de sker på plats hos företagen. På senare år har anslagen till verket åter igen börjat höjas men ligger i reala termer fortfarande långt under den nivå som rådde före 2006. Av den anledningen vill Sverigedemokraterna höja nivån på anslaget.

Internt arbetsmiljöarbete

Även företagen har ett stort ansvar, bland annat i form av systematiskt arbetsmiljöarbete (SAM). Detta innebär att samtliga arbetsgivare i enlighet med Arbetsmiljöverkets föreskrifter ska föra ett systematiskt arbetsmiljöarbete genom att utvärdera och följa upp verksamheten på ett sådant sätt att ohälsa och olycksfall i arbetet förebyggs och en tillfredsställande arbetsmiljö uppnås.

År 2013 släppte Arbetsmiljöverket en rapport: ”Systematiskt arbetsmiljöarbete – syfte och inriktning, hinder och möjligheter i verksamhetsstyrningen”. Rapporten påvisade stora potentiella vinster med SAM, men också brister i företagens arbete med detta. Vinsterna kan till exempel uppnås då företag räknar in arbetsmiljöaspekter i ekonomistyrningen och ser kopplingen mellan en bra arbetsmiljö och friskare anställda och därigenom lägre sjuklönekostnader såväl som högre produktivitet.

Rapporten konstaterade dock genom redovisad enkätundersökning att bara drygt hälften av de anställda upplevde att deras arbetsplats arbetar med SAM. Orsakerna till

detta kan främst ses i bristen på kunskap om hur det ska genomföras och vilka fördelar det ger för företagen.

År 2008–2011 genomförde Arbetsmiljöverket ca 8 000 arbetsplatsinspektioner i detta syfte och kunde konstatera att en majoritet av arbetsgivarna inte ansågs ha påbörjat arbetet med uppfylla föreskriften.

Sverigedemokraterna vill uppmuntra arbetet med SAM genom tre viktiga ställningstaganden. Det handlar om klara besked och information till företagen, fler inspektioner från Arbetsmiljöverkets sida och att förtydliga att SAM är en föreskrift som samtliga företagare ska följa. Därför vill vi utöka Arbetsmiljöverkets anslag för fler SAM-inspektioner samt en initial satsning på ytterligare 25 miljoner för informationsförmedling till Sveriges alla företag. Staten är Sveriges största arbetsgivare och det är därför anmärkningsvärt att SAM inte följs i offentlig sektor, vilket vi vill ålägga Arbetsmiljöverket i samarbete med Sveriges kommuner och landsting att omgående implementera.

Arbetsmiljöbidrag

De vanligaste orsakerna till sjukskrivning inom industrin är belastningsbesvär. Detta kan uppkomma genom exempelvis tunga lyft i ogynnsamma arbetsställningar, statiska och ensidigt upprepade arbetsmoment samt obekväma arbetsställningar.

Att förebygga belastningsbesvär inom industrin gynnar både den anställde och företaget. Genom att arbeta proaktivt ökar förutsättningarna för att den anställde ska må bra och därigenom kan producera mer. Således är arbetsmiljön både en hälsofråga och en lönsamhetsfråga.

Särskilt viktigt för arbetsmiljön inom industrisektorn är att företag tar hänsyn till ergonomi i sin verksamhet. Genom att låta denna aspekt påverka allt ifrån planering av användarvänlighet, utformning av arbetsplatser, upplägg för scheman samt arbetets innehåll och utbildning kan ökad lönsamhet genom att högre produktivitet nås.

Trots att denna kunskap finns har skadorna till följd av fysisk belastning åter igen börjat öka. Från att ha sjunkit från 16 procent av kvinnorna och drygt 12 procent bland männen, till ca 9 respektive 8 procent, har vi nu åter nivåer kring 11 respektive 8,5 procent. Denna ökande trend måste vända.

Ett annat anmärkningsvärt faktum är att endast 29 procent av männen och 34 procent av kvinnorna uppger att företag, där arbetsorsakade besvär förekommer, implementerar åtgärder för att minska problemen.

För att försöka komma tillrätta med arbetsrelaterade besvär måste vi göra företagen mer benägna att aktivt arbeta för en bättre arbetsmiljö. Därför vill vi inrätta ett arbetsmiljöbidrag motsvarande 1 000 kr per 3 anställda. Vår förhoppning är att detta ska

uppmuntra till investeringar i personalens hälsa, vilket ur samhällets synvinkel är en långsiktig investering för minskade sjukvårds- och rehabiliteringskostnader.

Nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö

Problematiken kring arbetsrelaterade skador och sjukdomar handlar inte bara om bestämmelser och åtgärder. Det måste också vara rätt åtgärder. I september 2008 bildades, efter den borgerliga regeringens initiativ, Arbetsmarknadspolitiska kunskapsrådet. Enligt en av rådets utredningar skulle Sverige gynnas av ett nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö. År 2012 sände fackliga organisationer tillsammans med flera tunga aktörer inom Sveriges industri även ett brev till dåvarande arbetsmarknadsminister Hillevi Engström med önskemål som liknade åtgärder som föreslogs av Arbetsmarknadspolitiska kunskapsrådet.

När Arbetslivsinstitutet lades ner 2006 uppstod enligt vår mening ett glapp vad gäller forskning om arbetsmiljön och dess effekter. Mot bakgrund av detta vi inrätta ett nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö.

Fortbildning av skyddsombud

En annan viktig aktör i arbetet för en god arbetsmiljö är fackföreningarna. När den borgerliga regeringen tillträdde 2006 fråntogs fackföreningarna det ekonomiska stödet för fortbildning av skyddsombud som de fram till dess hade rätt till. År 1989 fanns hela 113 000 skyddsombud och idag omkring 100 000. Utöver denna sänkning i antalet, saknar idag också hälften adekvat utbildning.

Trakasserier och mobbning

Idag finns statistik som säger att uppemot var 10:e arbetstagare upplever sig mobbad av kolleger eller chefer. Det är alltid svårt att veta hur många som verkligen drabbas och det finns sannolikt ett stort mörkertal. Under 2014 presenterade Karolinska Institutet en undersökning bland 5 000 anställda inom verkstadsindustrin och akademien. När undersökningen påbörjades var andelen som upplevde sig trakasserade eller mobbade nära noll, två år senare var siffran uppe i 3,9 procent inom industrin och 4 procent inom akademien. Detta tyder på att trenden är ökande även om problem som dessa är mindre vanligt förekommande i industrisektorn jämfört med vissa andra sektorer.

Fackförbundet Unionen har tagit fram en handbok för arbetsgivarna för att försöka komma tillrätta med detta ökande problem. Även Karolinska Institutet har tagit fram material för att tidigt upptäcka trakasserier och mobbning. Det finns således åtgärder som kan vidtas och det är Sverigedemokraternas inställning att fackförbunden är en viktig aktör i detta arbete. Därför vill vi avsätta 50 miljoner kronor årligen till fackförbund med tydliga ramar och god kunskap gällande åtgärder kring detta.

Många av landets företagare bedriver ett bra och ansvarstagande arbetsmiljöarbete. I vissa fall har dock trakasserier och mobbning på arbetsplatsen lett till att den drabbade sagts upp, istället för att ledningen agerat och tagit itu med problemet. Den anställde kan naturligtvis överklaga uppsägningen i Arbetsdomstolen och om arbetsgivaren fälls kan denne i enlighet med LAS tvingas att betala skadestånd. Dock får inte den uppsagde per automatik tillbaka sin anställning.

Sverigedemokraterna finner denna ordning vara oacceptabel och anser att arbetstagare som blivit uppsagda på osakliga grunder ska få det lagstadgade valet att återgå till sin anställning om denne så önskar.

Hot och våld

Enligt Arbetsmiljöverket är hot och våld på arbetsplatserna ett vanligt problem. Det tycks också vara så att kvinnor i högre utsträckning än män upplever detta problem, och 18 procent av kvinnorna och 10 procent av männen uppger att de drabbats av hot eller våld på sina arbetsplatser. Situationen tycks också ha förvärrats sedan 80-talet.

Arbetsmiljöverket konstaterar att själva situationen med våld och hot på arbetsplatserna, såsom själva omfattningen, vilka grupper som är i riskzonen, vilka riskfaktorerna är och så vidare är tämligen väl utredda. Däremot är forskningen om lämpliga åtgärder för att förebygga och motverka våldet desto mer begränsad. Sverigedemokraterna vill att Arbetsmiljöverket ska ges de nödvändiga resurser som krävs för att kunna fortsätta arbetet med att utveckla denna forskning och vill naturligtvis också verka för att de åtgärder som enligt forskningen bedöms som mest verksamma för att trygga våra arbetsplatser sedan också blir verklighet. Vi skjuter av denna anledning till ytterligare resurser till Arbetsmiljöverket.

Omställningsförsäkring

Arbetslöshet kan drabba den enskilde när som helst oavsett när man blev anställd och oavsett vilken position man har. Den globala konkurrensen kan vara stenhård och när detta händer är det viktigt att det finns en trygg omställningsförsäkring.

Enligt Sverigedemokraterna ska denna försäkring vara obligatorisk i bemärkelsen att den ska finansieras gemensamt av skattebetalarna på samma sätt som vi finansierar exempelvis sjukförsäkringen. Det innebär i förlängningen att arbetslöshetsförsäkringen ska omfatta alla som kvalificerar sig för den, att den ska vara avgiftsfri, att den ska administreras från en gemensam kassa, att den ska vara likvärdig oavsett vilken bransch eller vilken region man tillhör och att taket ska höjas mycket kraftigt i kombination med en mycket tydligare nedtrappning över tid. Den som tillfälligtvis blir av med sitt jobb ska kunna fokusera på att söka ett nytt jobb, inte på att behöva sälja sitt hus eller sin bil.

Den som blir av med sitt jobb ska heller inte under en inledande period om 100 dagar tvingas söka jobb utanför sitt geografiska närområde eller sitt kompetensområde. Först efter 100 dagar ska detta ytterligare krav träda in. Denna utgångspunkt borgar för en bättre matchning på arbetsmarknaden.

Kapitalförsörjning och industrigaranti

Den statliga riskkapitalfinansieringen bör i högre grad än idag prioritera mindre, nystartade tillväxtföretag. Statens insatser på detta område bör inte enbart begränsas av just riskkapital, lån eller bidrag utan bör även involvera så kallade Science Parks, innovationskontor och inkubatormiljöer. Staten bör även ställa ut garantier gentemot banker och andra investerare så att de privata aktörerna blir mer benägna att gå in i förkommersiella faser i nystartade bolag. Överlag ska den statliga riskkapitalfinansieringen styras mot de förkommersiella faserna.

Expansionslån

Det finns en generell trend sedan den ekonomiska krisen på 90-talet att bankerna tar mindre risker vid företagslån, vilket i sig är sunt, men som drabbar företag på avfolkningsorter särskilt hårt. Detta tenderar att ytterligare förstärka utflyttningen, vilket är förödande i perspektivet att hela Sverige ska leva. Vad det gäller exempelvis industrifastigheter så kräver bankerna generellt en hög grad av eget kapital vid investeringar och ett företag som på affärsmässigt goda grunder har för avsikt att expandera sin verksamhet kan helt stoppas av detta dilemma.

För att komma till rätta med denna snedvridning av vilja till utlåning i stad kontra landsbygd vill Sverigedemokraterna införa en marknadskompletterande fond med mycket låga avkastningskrav. Syftet med fonden är att kapital riktas just mot investeringar i avfolkningskommuner, då det är där riskerna är extra stora för fastighetsinvesteringar och bankerna därmed är mest ovilliga att ge gångbara lånevillkor. Ett annat kriterium bör vara att kapitalet riktas till just en fastighetsexpansion kopplad till industriell verksamhet. Med industriell expansion just i avfolkningskommuner med hög arbetslöshet är samhällsvinsten extra stor. Vi vill därför utreda förslag om att införa en särskild fond för expansionslån.

Industrigaranti

Industriproduktionen i Sverige ligger idag på samma låga nivå som under brinnande finanskris och sysselsättningen ligger ännu lägre. Det gör också att Sverige sticker ut negativt relativt ett EU-snitt. De generellt låga energipriserna borde egentligen vara goda nyheter, men i ett relativt och konkurrensutsatt perspektiv förmår andra länder dra

större nytta av detta, medan energipriserna i Sverige i hög utsträckning styrs av politiska beslut.

Sverigedemokraterna anser därför att det är dags att införa ett slags industrigaranti, där varje politiskt motiverad fördyrning för industrin bör åtföljas av en motsvarande lättning i någon annan del av den industriella produktionen. Olika former av skattepålägg eller andra administrativa sanktionsavgifter bör alltså i strikt paritet kompenseras. En sådan industrigaranti skulle bidra till att skapa långsiktiga och förnuftiga villkor för den fortsatta svenska industriproduktionen.

Bättre villkor för personaloptioner

Sverigedemokraterna vill förbättra villkoren för personaloptioner, främst i nya innovativa företag med hög risk, vilket kan förbättra kapitalförsörjningen. I ett företags tidiga skede kan det vara svårt att knyta till sig rätt kompetens, vilket ofta är intimt sammankopplat med lönebildningen och således ytterligare ökar behovet av finansiering.

Kapitalförsörjningen i nystartade företag är redan idag ofta ett hinder som resulterar i att många potentiella innovationer inte når ända fram. Finansieringsproblemen skulle dock delvis kunna avhjälpas av bättre villkor för personaloptioner, där den anställde får ta del av eventuella framtida vinster. Sålunda behöver företagen inte erbjuda lika hög lön, men anställda får ett extra incitament att bidra till företagets framgångar.

Vi vill därför utreda förslag om att införa ett avdrag i förmånsvärde för personaloptioner i nystartade företag.

Lagstiftning och regelverk

Utgångspunkten vad gäller regler i form av lagar, förordningar och föreskrifter är att de både ska finnas och följas, men de ska enbart finnas när de är motiverade. När så är fallet ska de vara såväl behovsanpassade som pragmatiska. Det finns idag dubbelregleringar (det vill säga där två eller fler myndigheter ställer krav som i princip överlappar varandra) samt regler som i praktiken skulle kunna avskaffas utan att det medförde en samhällsekonomisk förlust. Staten bör arbeta för att företag ska förhålla sig till – och rapportera till – så få myndigheter som möjligt.

I samband med detta ska givetvis de kontrollerande myndigheterna öka sin tillsyn så att uppsatta regelverk också följs. Detta gäller i synnerhet sådana verksamheter som kan antas ha en kraftig miljöförsämrande effekt om regelverken inte skulle åtgärdas.

Även de arbetsrättsliga reglerna bör reformeras för att i högre utsträckning ta tillvara kompetens. Den gamla idén om att den som varit anställd längst också ska åtnjuta störst ”skydd” är givetvis problematisk ur flera perspektiv. Principen i sig premierar inte

kompetens eller utveckling av kompetens och den premierar heller inte företagens flexibilitet. Det kanske största problemet är dock att den inte underlättar för dem som står utanför arbetsmarknaden, eller med bara en halv fot inne på arbetsmarknaden. Därför bör antalet undantag inom turordningsreglerna ökas från två till fem.

De krav som idag finns på företag, som levererar sammansatta produkter, att kunna redovisa exakt var alla ingående ”ingredienser” kommer ifrån bör luckras upp, eller i vart fall ses över. De slutprodukter som idag tillverkas är såväl mångfasetterade som komplicerade och produktsäkerhetslagstiftningen ska därför vara enkel och begriplig för såväl företag som myndigheter. Tredjepartscertifiering ska som regel inte vara nödvändig.

De miljömässiga krav som redan idag styr industriell verksamhet som antas påverka miljön ska vara mycket tydliga. Med tydlig avses även transparent, det vill säga företaget ska på förhand ha mycket god insyn i vad som gäller före operationen, under operationen samt efter operationen. I den mån, till exempel, förorenad mark behöver saneras ska detta alltså framgå mycket tydligt redan innan eventuell industriell operation sätts i bruk. Företag ska inte retrospektivt ställas inför kostsamma saneringar med mindre än att berörd myndighet klargjort detta i ett inledande skede.

Bättre hantering av kommunala ärenden

Företag som söker olika tillstånd för att expandera eller öppna ny verksamhet kan ibland fastna i en kommunal loop där ärendet bollas mellan olika kommunala aktörer och myndigheter utan en tydlig bortre tidsgräns. Vi vill se över möjligheter att införa en tydlig tidsgräns för kommuners hantering av ärenden med automatiskt bifall för företagets ansökan om kommunens aktörer missar att handlägga ärendet inom rimlig tid.

Vad gäller överklagandeprocesser vill vi se en rimlig tidsrymd och ett förtydligande av det regelverk som nu gäller.

Offentlig upphandling

På hemmaplan behöver vi arbeta mer intensivt med offentliga upphandlingar, som uppgår till mer än 600 miljarder kronor årligen. Det finns goda möjligheter att släppa fram nya och innovativa företag i denna process. Regelverken för offentliga upphandlingar är både krångliga och onödigt komplexa och stänger alltför ofta ute främst mindre företag. I exempelvis Norge har man inrättat ett program som ger stöd åt upphandlande myndigheter, vilket borgar för tidiga kontakter med anbudsgivande företag, vilket i sin tur borgar för nytänkande istället för stelbenthet. Sverigedemokraterna vill utreda och ta fram en nationell handlingsplan för att, genom

dialog med myndigheter och anbudsgivande företag, bana väg för nytänkande inom offentlig upphandling.

Offentliga upphandlingar är för många svenska företag väldigt viktiga och kan utgöra stora delar av eller hela omsättningen. Enligt Svenskt Näringsliv är det inte själva lagstiftningen som är det stora problemet för företagen utan de ”skallkrav” som ställs vid offentliga upphandlingar. Dessa krav går ofta utanför de lagar och regler som finns på området och det kan då handla om att genomdriva en viss politik eller gynna ett specifikt företag. På grund av bland annat detta är det tillämpningen av lagstiftningen som är ett hinder för många små- och mikroföretag, de kan helt enkelt inte slå sig in på marknaden för sin produkt och/eller tjänst. Både kostnad och kvalitet måste tas i beaktning. Sverigedemokraterna vill se en ökad betoning på kvalitet när det kommer till inköp i dessa verksamheter så att till exempel svenska bönder inte missgynnas på grund av högre produktionskostnader.

Rättvisa skallkrav

När en offentlig aktör genomför en offentlig upphandling ska kraven vara relevanta för själva varan. En kommun ska inte kunna ställa krav på att en vara ska vara genuscertifierad eller liknande. Vidare ska en offentlig aktör inte kräva att ett anbudsgivande företag ska ha en jämställdhetsplan för att delta i upphandlingen om de är undantagna för detta i lagstiftningen (ex. mikroföretag). Detta missgynnar små- och mikroföretag som inte har de resurser som krävs för att följa politiska nycker.

Avtal för varje krona

Ramavtal som kommuner har med leverantörer riskerar att i stor grad stänga ute andra aktörer, inte sällan lokala mindre aktörer. En minskning av ramavtalen gynnar den fria konkurrensen och ger de lokala aktörerna en chans att konkurrera på liknande villkor. Exempelvis ska inte en kommun köpa in allt livsmedel från en aktör genom en offentlig upphandling (detta tenderar att gynna ett fåtal stora aktörer) utan exempelvis genomföra en upphandling med bara ägg. Detta öppnar för den loka äggproducenten att vara med vid anbudsförfarandet. Detta kräver dock framförhållning i upphandlingsarbetet och kommer att leda till ett mer säsongsbetonat livsmedelsintag inom vissa områden. Växjö kommun har bland annat instiftat omlastningscentraler dit lokala producenter kan ta sina livsmedel som sedan körs ut centralt av kommun till daghem, förskolor och annan kommunal verksamhet. Sverigedemokraterna vill se fler sådana lösningar.

För- och efterdialog

För att göra det enklare för lokala företag att vara med i processen bör en fördialog genomföras några gånger per år, där till exempel en kommun går ut till intressenter och berättar vad kommunen kräver och ungefär vilka upphandlingar som är aktuella under en aktuell tidsperiod. Efter själva upphandlingen bjuder man in till ett möte där det klargörs varför ett visst anbud vann upphandlingen. Detta ökar transparensen och motverkar konflikter.

Vikten av goda lokala upphandlare

Statliga och kommunala aktörer bör satsa på att ha goda relationer med lokala upphandlare. Genom att ha flera lokala leverantörer istället för en enda kan uppköparen minska sina kostnader och handla svenskproducerat. Att tillskjuta medel för utbildning av lokala upphandlare kan bli relevant.

Utmaningar för industrin

Enligt Svenskt Näringsliv investerar vi i Sverige idag mindre än våra viktigaste konkurrentländer i EU. Detta förklarar man bland annat med att handläggningstider för tillstånd är långa, reglerna är krångliga och det råder osäkerhet om vilka krav som ställs. Vidare gör man gällande att det tar 4 år i snitt att genomföra en åtgärd som många gånger medför miljöförbättringar. Då ledtiderna i andra länder är kortare blir risken då stor att man istället investerar eller flyttar sin verksamhet utomlands.

Sverigedemokraterna vill förenkla regelverket, minska handläggningstider och inflytandet från EU-lagstiftning. Detta vill vi åstadkomma genom att fatta beslut så nära den berörda parten som möjligt, öka stödet till lokala handläggare och motsätta oss byråkratisk lagstiftning på EU-nivå.

Miljölagstiftning

Det är viktigt att vi har en förutsägbar och säker lagstiftning när det kommer till tillverkningsindustrin och de effekter det har på miljön. Vi vill se en rimlig lagstiftning där företag tar sitt miljöansvar.

Sanering av förorenade områden

Om en verksamhet varit i drift mellan 1969 och 1999 blir verksamhetsutövaren skyldig att sanera berörd mark. Detta har tidigare inte varit några större problem, men enligt en dom från Mark- och miljööverdomstolen har praxis ändrats sedan domstolen levererat ett motivuttalande som innebär att saneringen ska belasta statskassan så lite som möjligt.

Detta har i sin tur bland annat lett till att moderbolag blivit skyldiga att sanera områden som deras dotterbolag förorenat trots att dotterbolagen likviderats eller gått i konkurs, vilket branschen betraktar som ett problem. Enligt en rapport från Svenskt Näringsliv finns det idag 78 000 förorenade områden att sanera, vilket skulle kosta 40–80 miljarder kronor. I Sverigedemokraternas budget avsätts idag en större summa än i både Alliansens och regeringens men vi är inte nöjda med det. Vi vill även tydliggöra i lagen hur ansvarsfördelningen ska se ut genom ett förtydligande i miljöbalken. Staten ska även i högre utsträckning samarbeta med företagen för att ta ett gemensamt miljöansvar.

Regelkrångel

I Sverige sköts handläggningen av för industrin viktiga ärenden av en rad olika aktörer, vilket utgör en problematik för företagen. Ett antal olika övergripande utredningar kring detta har gjorts och olika aktörer lägger fokus på olika regelverk. Exempelvis presenterade Näringslivets Regelnämnd förra året en rapport med problembeskrivningar och förslag på lösningar. Likaså har länsstyrelserna genom länsstyrelseuppdraget fått i uppdrag att arbeta för att förenkla för företagen.

Sverigedemokraterna är ödmjuka för att det inte finns någon enkel lösning på en så bred problembeskrivning som ”regelkrångel”. Därför är vi övertygade om att det är de enskilda aktörerna som bäst är lämpade att föreslå åtgärder på detta område. Därför vill vi skapa incitament för att bedriva internt förenklingsarbete genom att inrätta vad vi vill kalla för en ”Servicepott”. Med detta avses en möjlighet för aktörerna att ansöka om ytterligare medel om de lever upp till en målbild som den hanterande myndigheten preciserar. Vårt förslag är att länsstyrelserna ges ansvar för detta och anslår 50 miljoner kronor årligen.

Utöver krångel med regelverken i sig utgör utdragna väntetider en vanligt återkommande kritik. Som ett steg mot att minska dessa väntetider har Sverigedemokraterna identifierat följande aktörer som handlägger merparten av de beslut som ett industriföretag kan komma att behöva:

- Länsstyrelserna – Miljöfarlig verksamhet såsom gruvor, sågverk, gjuterier, pappersbruk med mera.
- Kemikalieinspektionen – import av kemikalier, tillverkning av kemikalier inom EU med mera.
- Jordbruksverket – anläggningar för bearbetning och hantering av animaliska biprodukter med mera.
- Bergsstaten – handlägga ärenden som rör prospektering och utvinning av mineral.

- Patent och registreringsverket – skydda innovationer med hjälp av patent, design- och varumärkesskydd.
- Bolagsverket – registrerar företag och ändringar i företag samt tar emot årsredovisningar.
- Skatteverket – Förvaltningsmyndighet för bl.a. beskattning och fastighetstaxering.
- Tullverket – kontrollera flödet av varor in och ut ur Sverige.

Sannolikt förekommer även kontakter med fler än ovanstående, vilket innebär att vi framgent kan komma att se över resurstilldelningen ytterligare.

Vård och omsorg

Vård

Det är Sverigedemokraternas målsättning att den svenska hälso- och sjukvården ska hålla en hög internationell kvalitet. Det är därför av största vikt att vi kan erbjuda patienten de allra senaste kunskaperna inom vården, prövade och avancerade behandlingsmetoder, den senaste tekniken och väl fungerande läkemedel. Allt detta behövs för att på bästa sätt kunna bota, lindra samt förebygga sjukdomar och ohälsa. Det är för oss en självklarhet att alla patienter ska ha rätt till likvärdig vård av högsta kvalitet och tillgänglighet, oavsett var i landet de bor.

För att vi ska närma oss målet om en svensk sjukvård i världsklass krävs det att tillgängligheten till vård förbättras. Genom att hjälpa landstingen med att öka antalet vårdplatser, ett inrättande av en medicinsk vårdgaranti och införskaffande av mobila vårdenheter ökar vi möjligheterna till att rädda liv. För att uppnå en lyckad behandling krävs tidiga insatser. Därför måste vården kontinuerligt arbeta med att upptäcka och identifiera sjukdomar så tidigt som möjligt. Sverigedemokraterna satsar därför på att introducera fler nationella screeningprogram och att återställa högkostnadsskyddet, då höjningen innebär en försvårad situation för många sjuka och äldre som nu tvingas lägga ännu större delar av sin disponibla inkomst på läkemedel och sjukhusbesök.

För att sjukvården ska fungera på bästa möjliga vis är det en självklarhet att personalen har rätt kompetens och rätt förutsättningar för att hjälpa och stödja patienterna. Sverigedemokraterna har därför som ambition att möjliggöra för arbetsgivaren att avskaffa karensdagen inom områden där smittoriskerna är stora, att avskaffa delade turer, att alla anställda inom den offentliga hälso- och sjukvården ska ha rätt till att arbeta heltid med rätt att välja att arbeta deltid.

Äldreomsorg

De svenska seniorerna har till skillnad från många andra grupper i samhället fått uppleva en stadig försämring av sina levnadsvillkor under de senaste åren.

Hundratusentals svenska pensionärer har tvingats leva på en månadsinkomst som ligger på eller strax över existensminimum. Alldeles för många svenskar drabbas av våld, övergrepp eller försummelser efter sin 65-årsdag. Därtill är det alltför svårt att i dagens Sverige få tillgång till adekvat vård och omsorg för de äldre som inte klarar sig själva. Sverigedemokraternas uppfattning är att välfärden ska sträcka sig över livets alla skeenden.

Det bör därför vara en självklarhet att man även på äldre dagar ges chansen att varje dag få avnjuta nylagad, välsmakande och näringsrik mat. För att så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt ska erbjudas detta vill vi införa en matreform för våra äldre samt införa en lagstiftning som säkerställer att de äldres mat i likhet med skolbarnens mat ska uppfylla vissa grundkrav gällande näringsinnehåll och kvalitet. Lika självklar som en näringsrik måltid är, är rätten till socialt umgänge, att få möjlighet att leva ett aktivt liv är stimulerande och förbättrar de äldres välbefinnande. Utöver detta satsar Sverigedemokraterna på att bygga fler trygghetsboenden och kategoriboende med husdjursprofil, äldrevårdscentraler och ökad trygghet för äldre.

En grupp som är i särskilt behov av extra stöd är våra äldre, inte minst äldre kvinnor, som ofta har låg pension. Som ett komplement till våra satsningar inom äldreomsorgen vill vi minska de ekonomiska trösklarna för de äldre sjuka, så att de söker sig till vården i ett tidigt skede och därmed kan undvika att bli inlagda på sjukhus. Vi föreslår därför en riktad satsning som medför att alla som är över 85 år ska få avgiftsfria läkarbesök, sjukvårdande behandling och provtagning i den öppna hälso- och sjukvården för att förebygga akuta, kostsamma ibland även livsavgörande vårdbesök.

Ekonomisk trygghet

Familjepolitik

Utgångspunkten i Sverigedemokraternas familjepolitik är att möjliggöra för familjernas egna val i så hög grad som möjligt. Till skillnad från andra partier inser vi att varje familj är unik och har därför unika förutsättningar som ligger till grund för de val som görs.

Eftersom alla familjer är olika är det fel att politiker ska diktera villkoren för uttagen av föräldraförsäkringen. Därför vill vi avkvotera de månader som idag kallas för ”pappamånader” och vi säger bestämt nej till en tredje sådan. Av samma skäl som vi

vill avkvotera föräldraförsäkringen vill vi även slopa jämställdhetsbonusen omgående. Det är familjen själv, inte staten, som ska styra över familjens vardag.

För trygghet i vardagen vill vi utöka antalet dubbeldagar så att föräldrar som behöver varandras stöd kan vara föräldralediga tillsammans. I linje med detta vill vi även utöka rätten till deltidsarbete för föräldrar med barn upp till och med åtta år. Vi vill utöka den lagstiftade rätten till ledighet från 25 procent till 50.

Vi vill förbättra dagens vårdnadsbidrag eftersom vi ser detta som en viktig möjlighet för de föräldrar och barn som av olika skäl vill stanna hemma lite längre innan barnet ska skrivas in i sedvanlig barnomsorg.

Vidare vill vi inrätta särskilda och valfria förskoledagar så att familjerna kan umgås extra på sommaren, detta genom lagstadgad rätt till en veckas tjänstledighet när man har barn på sommarstängd förskola. För att föräldrar ska kunna engagera sig bättre i barnets skolgång bör de allmänna kontaktdagarna återinföras.

En viktig förutsättning för en harmonisk och trygg familjesituation är att familjernas privatekonomi också är hållbar. Sverigedemokraterna vill öka föräldrapenningen, bostadsbidraget för barnfamiljer samt underhållsstödet.

Av olika skäl kan familjer ibland behöva stöd och råd för att lösa problematiska situationer. Det är Sverigedemokraternas ambition att varje barn ska få växa upp i ett tryggt och kärleksfullt hem. Bland annat vill vi förbättra möjligheterna till familjerådgivning, stärka anhörigstödet samt förbättra graviditetspenningen för dem som av olika skäl inte klarar av att arbeta fullt ut i slutet av graviditeten. I de fall föräldrar väljer att separera vill vi effektivisera processen vid vårdnadstvister så att den inte dras ut onödigt länge med förlängt lidande som följd. Vi vill även inrätta en särskild sorgpeng för de föräldrar som har drabbats av att få uppleva det värsta av alla sorger, att förlora ett barn. Då ska tid och stöd för sorg och bearbetning ges utan krångel med sjukskrivning eller dylikt via Försäkringskassan.

Ekonomiskt stöd till äldre

För Sverigedemokraterna är pensionärer och äldre en prioriterad grupp. Vi har tidigare generationer att tacka för mycket, därav är det också vår inställning att man efter ett arbetsliv ska ges utrymme för fritid och vila, fri från ekonomisk oro och osäkerhet. Vår viktigaste satsning är den kraftiga höjningen av garantipensionen.

Vi vill även avskaffa hela den orättvisa skatteskillnaden mellan inkomst av tjänst respektive inkomst av pension.

Vi avser att förändra pensionsbromsen. Denna kan idag slå hårt mot dagens pensionärer i tider då konjunkturen är dålig. Eftersom systemet är väldigt nyckfullt vill vi reformera detta för att göra det mer rättvist och mer förutsägbart. Effekten av vårt

förslag är att samtliga generationer får dela på bördan i sämre tider, istället för att endast befintliga pensionärer får försämrade villkor.

Utöver detta vill vi förbättra det allmänna tandvårdsbidraget för äldre så att alla ålderspensionärer erhåller det högre årliga beloppet från och med 65 års ålder istället för dagens 74 år. Vi vill också förbättra villkoren för överföring av pensionsrätter samt utöka grundperioden med omställningspension för människor under 65 år, från dagens 12 månader till 18 månader.

Sjukförsäkringen

Sverigedemokraterna är ett välfärdsparti. Med detta menar vi att alla medborgare ska omfattas av en bra och hållbar ekonomisk grundtrygghet, även i tider då man av olika skäl, såsom sjukdom eller funktionsnedsättning, inte klarar av att arbeta. Vi avser av denna anledning att höja dagens sjukpenning. Detta då vi ur flera aspekter ser det som problematiskt att så pass många inte får ut 80 procent av sin tidigare inkomst, trots att detta har varit ambitionen. Vi avser både att höja sjukpenningnivån för arbetslösa och kraftigt höja anslagen för den generella sjukpenningen.

Invandring

Nuvarande invandringspolitik medför en betydande ekonomisk belastning för Sverige följt av ett hårt tryck på vår bostadsmarknad, arbetsmarknad och på vår välfärdsstruktur. De senaste årens rekordinvandring har i stort präglat den svenska debatten med nuvarande fokus på att uppemot 600 000 människor väntas invandra till Sverige de närmsta fyra åren. För perioden 2015–2018 har Migrationsverket i sin senaste verksamhetsprognos uppskattat att mellan 231 000 och 357 000 asylsökande kommer att anlända till Sverige. När det kommer till anknytningsärenden, det vill säga anhöriga som söker uppehållstillstånd, väntas siffran uppgå till 230 000 under samma period. I bostadstermer innebär det att vi måste bygga motsvarande 40 svenska normalstora kommuner. Detta faller på sin egen orimlighet, vilket blivit uppenbart för allt fler.

På arbetsmarknaden ser situationen fortsatt dystert ut. Trots att utrikes födda utgör 16 procent av hela befolkningen – vilket i sig får betraktas som en ansenlig del – så står samma grupp för knappt hälften av arbetslösheten och mer än hälften av det utbetalade biståndet. Denna oförmåga att försörja sig får konsekvenser för den ekonomiska situationen likväl som det påverkar bostadssituationen och utbildningssituationen. Detta har lett till att det idag finns över en halv miljon personer i Sverige som lever i ett så kallat utanförskap. Utrikes födda utgör hälften av dessa, endast 25 procent av dem som bor i ett utanförskapsområde har två inrikes födda föräldrar.

Invandringspolitiken bör, precis som övriga politikområden, i betydligt högre utsträckning präglas av behovsprövning. Detta innebär att invandringen i hög grad harmonieras med arbetsmarknadens behov, medan humanitär hjälp optimeras så att man med de resurser som står till förfogande kan hjälpa så många utsatta människor som möjligt.

Från Sverigedemokraternas politiska meningsmotståndare anföras oftast att detta misslyckande är ett resultat av en kombination av främlingsfientlighet, diskriminering samt dålig integrationspolitik. Parametrar som volymerna och karaktären på invandringen, utvandringslandet eller utbildningsnivå nämns som regel inte. Enligt World Values Survey och European Values Survey är Sverige dock det enskilt minst främlingsfientliga landet bland jämförbara länder. Enligt Migrant Integration Policy Index (Mipex) satsar Sverige mest intensivt på integrationspolitiken.

Sverigedemokraternas uppfattning är istället att det är invandringens karaktär och volymer som ligger till grund för dagens dystra situation och att vi därför kraftigt behöver begränsa den utomeuropeiska asyl- och anhöriginvandringen.

Med vetskapen att det går att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet vill Sverigedemokraterna kraftigt öka biståndet som går till internationell flyktinghjälp. På så vis kan vi bidra med akut humanitär hjälp, göra det möjligt för barn på flykt att gå i skolan samt genom Världsbankens fonder stödja utvecklingsländer med hög flyktingmottagning.

Säkerhet

Ett svenskt försvar

Det militära försvaret ska genomföra de insatser som riksdag och regering beslutat eller som i övrigt följer av Försvarsmaktens uppgifter. Försvarsmakten ska lösa följande uppgifter:

- Upptäcka och avvisa kränkningar av det svenska territoriet och i enlighet med internationell rätt värna suveräna rättigheter och nationella intressen i områden utanför detta,
- söka samverka och kostnadsdela verksamheten med de nordiska grannländernas försvarsmakter i mån av ingångna avtal,
- med befintlig förmåga och resurser bistå det övriga samhället och andra myndigheter vid behov,
- äga beredskap att snabbt kunna ställa personal till förfogande för räddningsledare vid terrorism eller annan asymmetrisk krigföring,

- äga beredskap att kunna sända en utlandsstyrka för fredsbevarande eller fredsskapande insatser med stöd av FN-mandat.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Hotbilden kan snabbt förändras, däremot kan vi inte snabbt återta acceptabel försvarsförmåga. Faktiska styrkeförhållanden och värstafallsscenarioer måste vara underlag för vårt behov av militärt försvar.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeeffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från anfall.

En återinförd värnplikt är nödvändig för att på ett trovärdigt sätt nå upp till den kvantitet förband som är nödvändig för försvaret av Sverige. Cirka 6 000 värnpliktiga bör utbildas i grundläggande militär utbildning (GMU) och cirka hälften av dessa utbildas vidare för krigsplacering i brigaderna. I och med återaktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation.

Sveriges försvarspolitik ska fokusera på försvaret av Sverige. Genom att stärka vårt eget försvar, genom att fullt ut verka för ett nordiskt försvarssamarbete och genom Partnerskap för fred med Nato tar Sverige sitt säkerhetspolitiska ansvar. När Sverige återfått ett existensförsvar så är det rimligt att Sverige åter bidrar med militärt bistånd i fredsskapande och fredsbevarande insatser med FN-mandat. Det är en balanserad inställning, långt från både isolationism och förlorad självständighet.

Sverigedemokraterna är mycket positiva till de steg som tagits avseende samarbete och samverkan mellan de nordiska länderna vad gäller försvarssystem. Det framstår som mycket tydligt att det finns betydande ekonomiska skalfördelar att uppnå med ytterligare integrering av de nordiska ländernas försvarssystem. Sverigedemokraterna vill ta ytterligare initiativ på dessa områden och vill på sikt inrätta en nordisk försvarsallians med ömsesidiga förpliktelser och garantier. I grunden bottnar givetvis inte en dylik kraftfull inställning i första hand på ekonomiska skalfördelar utan snarast på en uppfattning om att det inom de nordiska länderna finns en uppfattning om gemenskap, solidaritet samt vilja att just biträda varandra – även med militär trupp – i händelse av ofred. Sverigedemokraterna har en sådan uppfattning.

Rättsväsendet

Skottlossning på öppna platser med civila offer har gått från att vara ett icke-fenomen till att bli ett av de största hoten mot trygghet på svenska gator och torg. En hårt drabbad stad är Göteborg, där statistiken talar om över hundra skjutningar de två senaste åren med ett tiotal dödsoffer och fler skadade som följd. Det rör sig om rena skräckscener med maskerade män som skjuter mot fullsatta restauranger.

Det krävs en kraftsamling och ett nytt sätt att se på organiserad brottslighet. Sverigedemokraterna vill intensifiera kampen mot den organiserade brottsligheten genom införandet av en svensk variant av de så kallade Rico-lagarna, som tillämpats framgångsrikt i USA. Dessa lagar gör det bland annat lättare att döma gärningsmän enbart genom bevis att de deltagit i maffialiknande verksamhet.

Vi vill komplettera detta genom att se kraftiga straffskärpningar för våldsbrott. Detta innebär inte minst en rejäl höjning av miniminivåerna eftersom svenska domstolar oftast dömer i nedre delen av straffskalan. Svensk livstid innebär i praktiken 18 års fängelse enligt rättspraxis och enligt principen om två tredjedelars frigivning kan man släppas fri redan efter 12 års fängelse.

Sverigedemokraterna vill att riktiga livstidsstraff ska kunna utdömas för brott som idag enligt brottsbalken kan medföra livstidsstraff, men som i realiteten blir tidsbegränsade straff. Utöver detta ska riktiga livstidsstraff kunna utdömas för upprepad grov våldsbrottslighet av särskilt hänsynslös och våldsam natur, till exempel för synnerligen grov misshandel, grov våldtäkt eller en kombination av dylika grova våldsbrott.

Brottsoffer som fått skadestånd tilldömt sig ska inte behöva agera individer, vilket är fallet idag. Sverigedemokraterna vill istället se ett system där staten betalar ut det utdömda skadeståndet till brottsoffret och därefter kräver in pengarna från gärningsmannen. Detta skulle innebära att offret så snart domslutet vunnit laga kraft får sitt skadestånd, samtidigt som staten tar hand om vidare behandling och kontakt med gärningsmannen.

Hela Europa står idag inför hotet med återvändande terrorister från kriget i Syrien med omnejd. Svenska myndigheter står helt handfallna och kan varken hindra folk från att resa dit eller resa tillbaka in till Sverige. Sverigedemokraterna vill att utländska medborgare med dylika kopplingar ska utvisas med omedelbar verkan med livstidsförbud att återvända samt införa ett lagförslag som gör det möjligt att upphäva ett svenskt medborgarskap för personer med dubbla medborgarskap som deltagit i terroristverksamhet.

Det organiserade tiggeriet har lett till en ohållbar situation, såväl i landets större städer som i mindre, och det finns ingen plan för hur problematiken ska lösas. Vi menar att varje land har ett ansvar för sina medborgare och att Sverige inte kan agera avstjälpningsplats för europeiska länders mindre bemedlade invånare. Det finns naturligtvis också en problematik i att tiggeriet kan vara förenat med tvång och/eller annan typ av brottslighet såsom illegala bosättningar och stölder. Sverigedemokraterna vill förbjuda det organiserade tiggeriet och samtidigt stärka gränsskyddet.

Svenskt jordbruk

Ett livskraftigt svenskt jordbruk är en förutsättning inte bara för inhemsk livsmedelsproduktion utan även en grundpelare för vår svenska livsmedelsindustri. Samtidigt sammanflätas jordbruket både med ett kulturellt arv och med omistliga naturvärden, vilket ytterligare understryker dess viktiga roll för Sverige i allmänhet och Sveriges landsbygd i synnerhet.

En oroväckande tendens är att Sveriges självförsörjningsgrad, alltså värdet på de livsmedel vi producerar själva i relation till den totala mängden konsumerade livsmedel är inne i en fallande trend och är nu under 50 procent. Detta är en utveckling vi vill hejda och vända.

Detta är en stor utmaning då många lantbrukare idag redan balanserar på konkursens rand som ett resultat av många års destruktiv jordbrukspolitik. Sverigedemokraterna motsätter oss med kraft alla nya förslag om skatter och regler som ytterligare försämrar förutsättningarna för att bedriva ett konkurrenskraftigt svenskt jordbruk. Bland annat vill vi anpassa skatten på diesel till europeiska nivåer och sänka avgifterna för småföretag. Vi motsätter oss också skatt på handelsgödsel och vägsplitage, två synnerligen olämpliga åtgärder som utan tvekan riskerar att förvärra situationen för det redan hårt pressade jordbruket. Vidare vill vi se en modernisering av beteslagstiftningen.

En annan aktuell fråga är EU:s vattendirektiv, som innebär i korthet att betydande arealer produktiv jordbruksmark utmed vattendrag riskerar att tas ur produktion och ersättas med våtmarker och skydds-zoner. Förutom detta tillkommer krav på om- och nyprövning av cirka 2 000 småskaliga vattenkraftverk och åtgärder på närmare 365 000 enskilda avlopp. Vattenmyndigheterna vill också skapa en massiv kontrollapparat som ska peka ut åtgärder och kontrollera svenska lantbrukare till en kostnad på cirka en halv miljard kronor, en kostnad som sannolikt den enskilde bonden får stå för.

Dessa åtgärder syftar till att minska näringsläckaget till omgivande vattendrag och kan ha en viss betydelse ur miljösynpunkt när det gäller att uppnå bättre vatten- och havsmiljö. Emellertid ser vi att det för den enskilde kan det orsaka totalt orimliga kostnader inom en alltför snäv tidsram. Problemet för just Sveriges del är att direktivet kommer att handläggas av tjänstemän, med små möjligheter för enskilda bönder att överklaga eller på annat sätt få sin sak prövad. Enligt oss måste denna process stå under politisk kontroll, för det andra måste bönderna få någon form av skälig ersättning för sina omkostnader och förlorade intäkter.

Sverigedemokraterna har också flera förslag som stärker det svenska skogsbruket. Det faktum att Sverige har mycket välskötta skogar anser vi hänger samman med att vi i

Sverige har engagerade, kunniga och arbetsamma skogsägare. Vi vill fortsätta att stärka skogsägarens ställning gentemot andra näringsidkare som ibland missbrukar allemansrätten. Vår skogspolitik omfattar även åtgärder för att stimulera en ökad skogsröjning och minskad byråkrati i skogen, till exempel genom en ökad möjlighet till dispens för dikning. Enligt vår mening är detta väl avvägda åtgärder som ökar både skogens värde och produktion. Vi anser att den bästa skogspolitiken uppnås genom frivillighet och kunskap snarare än genom detaljstyrande lagar och regleringar. Ett nationellt skogsprogram bör fortsatt arbetas fram gemensamt med skogsnäringen med en långsiktig och tydlig framtidsstrategi där skogens mål, miljö och produktion har fortsatt lika stor vikt.

Vi har också förslag som underlättar för till exempel kommuner att upphandla livsmedel lokalt och därmed bidra till att stärka de lokala bönderna och livsmedelsföretagen.

Vi har kanske världens mest ambitiösa djurskydd, men det är också viktigt att det finns rimliga förutsättningar för att kunna upprätthålla djurskyddet utan att vår livsmedelsproduktion slås ut. Vår produktion av kött, mjölk och proteingrödor bör kunna öka. Sverige behöver därför anta en långsiktig svensk livsmedelsstrategi samt sätta upp mål för självförsörjning av livsmedel. Samtidigt behöver vi undanröja politiska hinder som kan stå i konflikt med en livskraftig livsmedelsproduktion.

För att underlätta för småskaliga matproducenter är det viktigt med regelförenklingar och mindre krångel. Vi vill arbeta vidare med detta genom att genomlysa och utreda de myndighetskontakter som livsmedelsproducenter har på kommunal och regional nivå för att kunna minska antalet regler som företagen måste följa.

Kultur, medier, trossamfund, och fritid

För Sverigedemokraterna har kulturen en central plats i livet, politiken och samhällsbygget. Kulturen ska vara livskraftig och till för alla. Ledord i vår politik på området är tillgänglighet och folkhälsa.

Vi eftersträvar särskilt att göra kulturen tillgänglig för barn, gamla och funktionshindrade. För oss är det också självklart att Sverige är unikt och att den svenska kulturen också är unik och värd att bevara och belysa. Vi vill särskilt belysa kulturens betydelse för det fredliga, demokratiska och solidariska välfärdssamhälle vi lever i.

Inom utgiftsområde 17 prioriterar Sverigedemokraterna tillgänglighetsåtgärder, folkhälsa och insatser som är ägnade åt att bevara och levandegöra det svenska kultur- och naturarvet. Vidare anser vi att det är viktigt att kulturen kommer nära medborgarna och stödjer därför ansatser som syftar till att fördela kulturen något mindre centraliserat

och mer regionalt och lokalt. I detta ligger även satsningar på barn, unga, äldre och funktionshindrade.

Kulturen är inte bara en central byggsten i vårt samhälle och vår nationella identitet, den är dessutom en värdefull beståndsdel i varje individs liv. Att skapa och ta del av kulturupplevelser bidrar till den personliga utvecklingen och höjer livskvaliteten. Sverigedemokraterna ser det som självklart att denna möjlighet ska finnas för människan genom hela hennes liv. Vi eftersträvar en bred och livskraftig kultursektor och en kulturpolitik där barns, äldres och funktionshindrades rätt till kultur särskilt beaktas. Sverigedemokraternas uppfattning är att staten har ett tungt ansvar vad gäller att skapa goda grundförutsättningar för ett levande kulturliv och för att säkerställa en god infrastruktur för kulturarbetare. Detta bland annat genom att tillhandahålla utbildningar och statliga kulturinstitutioner av hög kvalitet liksom ett fungerande regelverk anpassat till kulturskaparnas särskilda arbetsvillkor, och föra en aktiv arbetsmarknadspolitik.

Det är samtidigt vår övertygelse att Sveriges kulturskapare bildar en kompetent och resursstark grupp som är fullt kapabel att i något högre utsträckning än idag ta ansvar för sin egen försörjning och för spridandet av sina verk. Vår uppfattning är därför att graden av direkta och indirekta statliga subventioner riktade till samtidskulturen och enskilda kulturskapare skulle kunna vara något mindre än idag. I de kulturpolitiska målen bör tydligt framgå att staten har ett ansvar för att skapa goda grundvillkor för kultursektorn, men att samtidskulturen i något högre utsträckning än idag bör kunna stå på egna ben.

Sverigedemokraternas vårbudgetmotion 2015 fokuserar på svensk industri och hur vi kan stärka svensk konkurrenskraft. I det här sammanhanget finns det anledning att peka på några områden där kultursektorn på olika sätt bildar en bransch av både internationellt intresse, sysselsättning, omsättning och tillväxt, jämte kulturens inneboende egenvärde. Det svenska konsthantverket, formgivning och svensk design har inom en rad områden en lång och anrik historia, med flera formgivare och företag med gott renommé och stora internationella exportframgångar. Med detta avses till exempel såväl glasbruken i det småländska glasriket som bruk med en lång historia i andra delar av landet, möbel- och inredningsindustrin med framstående formgivare och innovatörer som bidragit till stora internationella framgångar och betydelsefull export, jämte inhemsk sysselsättning i Sverige. Ett annat exempel är svenskt musikliv med en betydelsefull musikexport.

Sverigedemokraterna tror på svenskt konsthantverk, mode, musik, design och formgivning och att dessa sektorer har en framtid också i tjänstesamhället. Idag bidrar dessa branscher med både marknadsföring av Sverige, sysselsättning över hela landet

och god omsättning och export. Vi är dock inte nöjda, utan kommer att se över hur vi kan stärka dessa branscher och återkomma med förslag framöver. Inte minst är områden som exempelvis glasriket och möbelmeckat i Småland och textilbygden i Sjuhärad exempel på vilken roll dessa branscher haft för regional utveckling och tillväxt i de aktuella områdena och vilken historia och berättelse dessa trakter har att bygga på. Detta visar också hur vi idag kan nyttja den kraft och historia som finns runtom i landet, för att kunna främja en renässans för svenskt hantverk och formgivning och knyta samman denna sektor med såväl upplevelseindustrin och besöksnäringen, som sysselsättning och tillväxt. Mycket görs, men mer kan göras.

Sverigedemokraterna är tydliga med att kultur är en vital del av både det mänskliga livet, politiken och samhällsbygget. Vi tror på kulturens betydelse i sig, men också att ett kulturellt perspektiv kan spela en stor roll inom en rad andra samhällssektorer. Kulturens möjligheter inom hälso- och sjukvård är belagda och betydande, en viss användning existerar idag och det forskas på området, men forskning och användning av kultur i vården kan utvecklas ytterligare.

Ett annat område där kultur och kulturmiljö spelar en roll är inom samhälls- och stadsbyggnad. Metoder som cultural planning har fått visst genomslag under senare år, men alltför ofta saknas det kulturella perspektivet i samhällsbyggnadsprocesser och kommunerna saknar inte sällan kulturmiljökompetens eller antikvarisk kompetens. Samtidigt varnar aktörer för att betydande kulturmiljöer rivs över landet, vilket Sverigedemokraterna ser som mycket oroväckande. Kommunerna har en viktig roll och ett stort ansvar att inom ramen för plan- och bygglagen och samhällsbyggnaden i stort att värna, vårda och inkludera k-märkta byggnader och kulturmiljöer i stads- och samhällsplanering. Ett bekymmer är att möjligheterna och skyddet för kulturmiljöer inom rådande lagstiftning idag inte är tillfredsställande. Här kan det bli nödvändigt att se över såväl kompetensutveckling och stöd till kommunerna som lagstiftning. Landets kulturhistoriska miljöer är ett värdefullt arv och ska ses som en resurs och inte som ett hinder i samhällets utveckling. Sverigedemokraterna tar de här frågorna på allvar och kommer att se över hur möjligheten att värna, vårda och visa dessa miljöer kan förstärkas.

Jimmie Åkesson (SD)

Jeff Ahl (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Paula Bieler (SD)

Sara-Lena Bjälkö (SD)

Linus Bylund (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Dennis Dioukarev (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Aron Emilsson (SD)

Fredrik Eriksson (SD)

Mikael Eskilandersson (SD)

Olle Felten (SD)

Runar Filper (SD)

Anders Forsberg (SD)

Josef Fransson (SD)

Pavel Gamov (SD)

Anna Hagwall (SD)

Roger Hedlund (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Stefan Jakobsson (SD)

Mikael Jansson (SD)

Richard Jomshof (SD)

Nina Kain (SD)

Heidi Karlsson (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Martin Kinnunen (SD)

Per Klarberg (SD)

Julia Kronlid (SD)

David Lång (SD)

Adam Marttinen (SD)

Jonas Millard (SD)

Johan Nissinen (SD)

Magnus Persson (SD)

Per Ramhorn (SD)

Roger Richtoff (SD)

Oscar Sjöstedt (SD)

Johnny Skalin (SD)

Robert Stenkvist (SD)

Jimmy Ståhl (SD)

Cassandra Sundin (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Hanna Wigh (SD)

Tony Wiklander (SD)

Jennie Åfeldt (SD)

Jonas Åkerlund (SD)

Christina Östberg (SD)